

ΗΜΑΘΙΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΒΕΡΟΙΕΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΤΟΣ Α' - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 3

Θησέως 13, Αθήνα, Τ.Κ. 105 62, Τηλ.-Fax: 210 32 24 169, Κιν.: 694 400 94 79, E-mail: syllogosveriion@yahoo.gr

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2009

ΘΕΜΑΤΑ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ

Πάντα βρίσκονται στην επικαιρότητα και μονάχα για μερικές ημέρες, ένα ή περισσότερα θέματα για κινδύνους σχετικά με την υγεία, τη ζωή μας ή και το μέλλον της ανθρωπότητας. Ο καταγισμός των ασύνδετων ή και αντιφατικών μεταξύ τους πληροφοριών, στην ουσία μας αφήνει απληροφόρητους για τις πραγματικές διαστάσεις του επίκαιρου θέματος, αλλά και συγχυσμένους σχετικά με το τι πρέπει να κάνουμε. Το εκάστοτε "φλέγον" ζήτημα, αφού μας αναστατώσει και πολύ συχνά μας πανικοβάλλει για μερικές ημέρες, στη συνέχεια εξαφανίζεται από το προσκήνιο και κανένας δεν αισθάνεται υποχρεωμένος να μας ενημερώσει για την κατοπινή του εξέλιξη. Ο θόρυβος για το πρόβλημα των "τρελών" αγελάδων και της πιθανής σχέσης της νόσου αυτής με τον άνθρωπο, έφερε πάλι στην επιφάνεια αυτά τα αμείλικτα ερωτήματα, που αναδύονται από τη φύση του πολιτισμού μας και απεικονίζουν την ποιότητά του, στο κατώφλι του 21ου αιώνα. Θα προσπαθήσουμε, φίλοι αναγνώστες του εντύπου μας, να σας δώσουμε μια απλή και εμπειριστατωμένη εικόνα για αυτό το θέμα, με βάση τα όσα μέχρι σήμερα γνωρίζει η επιστήμη.

Ο εκτροχιασμός από την ορθή πρακτική στην παραγωγή τροφών για τα βοοειδή, θυσίασε τη Δημόσια Υγεία στο βωμό του ασύστολου κέρδους και δημιούργησε μια καινούργια νοσογόνο οντότητα, με θανατηφόρα πάντα κατάληξη. Εμφανίστηκε για πρώτη φορά το 1985 σε αγελάδες στην Αγγλία και στις αρχές του 1987 πήρε διαστάσεις επιδημίας. Προσβάλλει το νευρικό σύστημα των ζώων και κυρίως τον εγκέφαλο. Τα παθολογοανατομικά ευρήματα δείχνουν αμφίπλευρα συμμετρικές εκφυλιστικές αλλοιώσεις σε ορισμένες θέσεις της φαιάς ουσίας του στελέχους του εγκέφαλου. Συγκεκριμένα υπάρχει χαρακτηριστική

Η ΣΠΟΓΓΙΟΜΟΡΦΗ ΕΓΚΕΦΑΛΟΠΑΘΕΙΑ ΤΩΝ ΒΟΟΕΙΔΩΝ

*Η Τρέλα των
αγελάδων...ή και του
πολιτισμού μας;*

*Άρθρο του Προέδρου
Δρος. Βάτσου Ευάγγελου*

κενοτοπίωση της φαιάς ουσίας του εγκέφαλου που της προσδίδει σπογγιώδη όψη. Ως εκ τούτου ονομάστηκε αυτή η νέα ασθένεια **Σπογγιόμορφος Εγκεφαλοπάθεια των Βοοειδών (Bovine Spongiform Encephalopathy)** και επικράτησε διεθνώς η συντομογραφία BSE. Τα συμπτώματά της είναι: Φόβος, αστάθεια, έλλειψη συντονισμού των κινήσεων, επιθετικότητα, κατάθλιψη και τέλος θάνατος, ο οποίος επέρχεται μέσα σε 6 μήνες. Λόγω αυτής της μεταβολής της διανοητικής κατάστασης των ζώων, η ασθένεια αυτή ονομάστηκε και **Νόσος των "Τρελών" Αγελάδων**.

Σήμερα είναι ευρέως αποδεκτό ότι, ο αιτιολογικός παράγοντας της νόσου είναι τα **Prion**, δηλαδή **μικρά πρωτεϊνικά λοιμογόνα σωματίδια**, τα οποία περιέχουν ελάχιστο ή καθόλου πυρηνικό οξύ, σε αντίθεση με τα **ιοειδή** τα οποία είναι μικρά λοιμογόνα τεμαχίδια πυρηνικού οξέος (RNA) στερούμενα πρωτεϊνικής κάψας και είναι πολύ ανθεκτικά γενικώς, ενώ ανθίστανται στα συνήθη μέσα αποστείρωσης και απολύμανσης. Το **prion** ως οντότητα είναι μέχρι στιγμής κάτι το υποθετικό, κανείς δεν το έχει δει, κανείς δεν το έχει απομονώσει και κανείς δεν το έχει καλλιεργήσει. Εκείνο όμως που έχουν δει και περιγράφουν οι ερευνητές, είναι οι **"κύλινδροι prion"** (prion

rods), δηλαδή κυλινδρικά σωματίδια, τα οποία ανευρίσκονται σε καθαρά κλάσματα εγκεφαλικής ουσίας κρικητών που έχουν μολυνθεί με **scrapie**.

Η επικρατέστερη άποψη σήμερα είναι ότι, η νόσος μεταδόθηκε στις αγελάδες (βοοειδή) δια της εντερικής οδού, από ζωοτροφές (κρεατάλευρα, οστεάλευρα) που προέρχονταν από άρρωστα πρόβατα μολυσμένα με τον **λοιμογόνο παράγοντα scrapie** (τρομώδης νόσος των αιγοπροβάτων), όταν επεκράτησαν, παράλληλα, πιο ελαστικές μέθοδοι αποστείρωσης των νεκρών προβάτων που προορίζονταν για ζωοτροφή. Συγκεκριμένα, μειώθηκε η θερμοκρασία αποστείρωσης στους 105οC (για λόγους οικονομίας) και είναι πιθανόν να επέζησαν παράγοντες scrapie που πέρασαν στη συνέχεια στα βοοειδή. Η **Σπογγιόμορφη Εγκεφαλοπάθεια των Βοοειδών (ΣΕΒ)** θεωρείται σήμερα ένα μέλος της ομάδας των **Μεταδοτικών Εκφυλιστικών Εγκεφαλοπαθειών**. Το γεγονός ότι ανήκει στις μεταδοτικές εγκεφαλοπάθειες αποδείχθηκε με τη μετάδοση της νόσου σε μύες με ενδοεγκεφαλικό εμβολιασμό και χορήγηση από το στόμα, καθώς επίσης σε χοίρους και βοοειδή με ενδοεγκεφαλικό εμβολιασμό.

Στην ομάδα των σπογγιόμορφων εγκεφαλοπαθειών ανήκουν και άλλες ασθένειες του ανθρώπου, οι αποκαλούμενες **νόσοι των ασυνήθων βραδέων δρώντων ιών (Unconventional Slow Virus Diseases)**. Οι πλέον αντιπροσωπευτικές νόσοι στον άνθρωπο είναι:

1) Η **κλασσική ή σποραδική νόσος των Creutzfeldt-Jacob (CJ)**, η οποία έχει περιγραφεί στο τέλος του πρώτου τετάρτου του 20ου αιώνα.

2) Το σύνδρομο **Gerstmann-Straussler (GSS)** που αποτελεί παραλλαγή της νόσου CJ.

...συνέχεια στη σελίδα 4

ΕΡΕΥΝΑ...

«Ένα σφουγγάρι με ίχνη αίματος στο ΙΙο βασιλικό τάφο της Βεργίνας αποκαλύπτει ένα επί πλέον ισχυρό αποδεικτικό στοιχείο ότι ο νεκρός του τάφου είναι ο Μ. Αλέξανδρος».

Με αυτό τον τίτλο η εφημερίδα «Ημερήσια» της Βέροιας δημοσίευσε την μελέτη του Ιστορικού Ερευνητή Υποστρ. ε.α. κ. Τριαντάφυλλου Δ. Παπαζώη. Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας πήρε την άδεια του Στρατηγού κ. Τρ. Δ. Παπαζώη και αναδημοσιεύει αυτούσιο το κείμενο στην εφημερίδα μας, γιατί κρίναμε ότι, κάθε μελέτη και αποψη για τον μέγα Αλέξανδρο μας αφορά άμεσα.

Γράφει λοιπόν ο Στρατηγός :

Ο Καθ. Αρχαιολογίας του Α.Π.Θ. Μαν. Ανδρόνικος ανακάλυψε, το 1977 - 1980 στη Βεργίνα, δύο ασύλητους τάφους (II, III), τους οποίους απέδωσε, αντίστοιχα με όλα τα κτερίσματα, στο βασιλιά Φίλιππο Β^ο και στην τελευταία του σύζυγο Κλεοπάτρα. Τον III τον ονόμασε Τάφο του Πρίγκιπα...

Ο ίδιος ο καθηγητής στο βιβλίο του «Βεργίνα - οι βασιλικοί τάφοι 1984»¹, μεταξύ των άλλων κτερισμάτων αναφέρεται και σε μία ενότητα 4-5 χάλκινων σκευών με δύο τρίποδες, ένα χάλκινο λυχνούχο με ανάγλυφο το κεφάλι του θεού Πάνα και στον πυθμένα του υπήρχε ένα πήλινο λυχνάρι. Επίσης μέσα σε ανακεκλιμένο κάδο υπήρχε ένα μεγάλο σφουγγάρι και όλα αυτά βρέθηκαν στην ΝΔ γωνία του θαλάμου του τάφου

II μαζί με τα όπλα του νεκρού.

Η ερμηνεία που δόθηκε από τον ίδιο καθηγητή είναι ότι: «τα χάλκινα σκευή, το σφουγγάρι και ο λυχνούχος αποτελούσαν βοηθήματα στο λουτρό», από τα οποία όμως έλειπε ο λουτήρας. Μέσα στην ενότητα αυτή βρέθηκαν επίσης 6 σιδερένιες αιχμές δόρατος και ένα μεγάλο χάλκινο κυκλικό κάλυμμα (διαμ. 0,91 μ.), που προστάτευε την πολύτιμη ασπίδα. Πίσω από αυτό το κάλυμμα, βρέθηκαν και τα υπολείμματά της, μαζί με τα κομμάτια μιας δευτερης ασπίδας μάχης. Υπήρχαν επίσης ένα ζεύγος κνημίδων, ένα ξίφος, ένα διάδημα, ένας θώρακας με μία οπή στον δεξιό ώμο και ένα κράνος, όλα με μεγάλες φθορές και οξειδώσεις. Επάνω αριστερά ήταν κολλημένη στον τοίχο μία αιχμή δόρατος χωρίς στέλεχος που σάπισε, όπως γράφει ο καθ. Ανδρόνικος και όλα αυτά τα είδη λουτρού και πανοπλίας αποδόθηκαν επίσης στο νεκρό του τάφου II .

Δώδεκα χρόνια αργότερα από την παραπάνω ερμηνεία, δημοσιεύθηκαν, στις 2.12.1996, στον Ελληνικό τύπο πληροφορίες, σύμφωνα με τις οποίες: «Οι αρμόδιοι αρχαιολόγοι παρουσίασαν στον Υπουργό Πολιτισμού και σε 80 Ευρωπαίους πρέσβεις κλεισμένο σε γυάλινη θήκη με συνθήκες ψύξης, ένα φυσικό σφουγγάρι με ίχνη αίματος που είχε βρεθεί στον τάφο του Φιλίππου Β^ο στην Βεργίνα και φυλάσσονταν, ως ότι πολυτιμότερο υπήρχε στα εργαστήρια συντήρησης των ευρημάτων της Βεργίνας». Η ερμηνεία που δόθηκε ήταν ότι, «το σφουγγάρι αυτό πιστοποιεί ακόμη περισσότερο ότι ο τάφος II ανήκει στο βασιλιά Φίλιππο Β^ο» και ακόμα ότι, «ήταν ένα νέο στοιχείο που ταίριαζε με τη δολοφονία του».

Επειδή μου δημιουργήθηκαν ορισμένες απορίες από τις παραπάνω ερμηνείες, προσέφυγα για περισσότερες πληροφορίες στις αρχαίες πηγές από τις οποίες έχουν προκύψει τα εξής :

Πληροφορίες των Αρχαίων πηγών.

* Ο Ιπποκράτης στο «ΠΕΡΙ ΕΛΚΩΝ (τραυμάτων)» έργο του , αναφέρεται πολλές φορές στις ιδιότητες και στον τρόπο χρησιμοποίησης του σφουγγαριού σε χειρουργικές και άλλες περιπτώσεις.

* Στο λ.2 γράφει: «ύστερα από τη ροή του αίματος ωφελεί να τοποθετήσετε επάνω σ' αυτού του είδους τα τραύματα σφουγγάρι συμπαγές και μαλακό» και περαιτέρω :

«...σκουπίζετε πολλές φορές, το τραύμα με το σφουγγάρι». Και σε πολλές ακόμα περιπτώσεις αναφέρεται στη χρησιμοποίηση του σφουγγαριού στη χειρουργική.

* Στο ίδιο έργο του, ο Ιπποκράτης αναφέρεται ακόμη σε διάφορα ειδικά χάλκινα σκευή (δοχεία, χάλκινη χύτρα κλπ) που χρησιμοποιούνταν για βρασμό νερού και άλλων υγρών και φαρμακευτικών σκευασμάτων για την άμεση αντιμετώπιση και θεραπεία των διαφόρων τραυματων. Ο ίδιος διάσημος γιατρός στο έργο του «ΚΑΤ' ΙΗΤΡΕΙΟΝ» λ.2, μεταξύ των βοηθημάτων που απαιτούνταν για τις χειρουργικές περιπτώσεις , αναφέρεται και στον φωτισμό γράφοντας ότι: Υπάρχουν δύο είδη φωτισμού: «Ο φυσικός και ο τεχνητός , ο φυσικός δεν εξαρτάται από εμάς, ο τεχνητός όμως εξαρτάται». Η περαιτέρω αναφορά του στους τρόπους που χρησιμοποιούνταν ο φωτισμός στις χειρουργικές επεμβάσεις με έχει πείσει ότι, ο λυχνούχος ήταν χειρουργικό εργαλείο. Ο λυχνοστάτης που λείπει, εκτιμώ ότι είναι ο ίδιος που εικονίζεται στην εικ.4 του τάφου III και τοποθετήθηκε εκεί λόγω βιασύνης, όπως διαπιστώθηκε και για άλλα ευρήματα.

Από τις πληροφορίες αυτές συνάγεται ότι τα χάλκινα είδη, το σφουγγάρι κι αν ακόμη δεν είχε ίχνη αίματος και ο λυχνούχος στον τάφο II, συνδέονταν πιθανότατα με τον τραυματισμό του νεκρού.

Ένας παρόμοιος «λυχνούχος» βρέθηκε και στον Α^ο τάφο του Δερβενίου, ήταν όμως κατά τον καθ. Ανδρόνικο², «πολύ πιο απλός και άκομπος» και δεν είχε το κεφάλι του Πάνα. Από τις περαιτέρω αναζητήσεις μου στους αρχαίους Έλληνες ιστορικούς έχουν προκύψει τα εξής:

* Τα οστά και τα ευρήματα του τάφου II δεν ανήκουν στον Φίλιππο Β^ο, για τον λόγο ότι, όπως προκύπτει από ισχυρά αποδεικτικά στοιχεία, ο βασιλιάς αυτός τάφηκε το 336 π.χ. στο III και όχι στον II τάφο της Βεργίνας³ επιπλέον δε, και από άλλα ακόμα στοιχεία που αναφέρονται στη συνέχεια.

* Ο Μ. Αλέξανδρος είχε τραυματιστεί κατά τους αρχαίους βιογράφους του 12 φορές, με σοβαρότερο απ' όλα τα τραύματα, στους Μαλλούς των Ινδιών το 326π.χ., όπου σώθηκε ως εκ θαύματος η ζωή του⁴.

Οι ιστορικοί Αρριανός⁵, Πλούταρχος κ.α. περιγράφουν , τη φονικότατη αυτή μάχη, «όπου ο Αλέξανδρος στην προσπάθειά του να καταλάβει την Ακρόπολη της πόλης, ανήλθε πρώτος μαζί με τον υπασπιστή του Πευκέστα και

Η ταυτότητα της εφημερίδας

ΗΜΑΘΙΩΝ

Τριμηνιαία έκδοση του Συλλόγου Βεροιέων Αθηνών

Τιμή φύλλου: 0,01 Ευρώ
Έτος 1ον, φύλλον 3ον

Οκτώβριος - Δεκέμβριος 2009

Ιδρυτής - Ιδιοκτήτης:
Σύλλογος Βεροιέων Αθηνών
Υπεύθυνος έκδοσης και σύνταξης:
το Διοικητικό Συμβούλιο

Τηλέφωνα επικοινωνίας
Τηλ. και Fax: 210 32. 24.169
κιν. : 6944 00 94 79
email: syllogosverieon@yahoo.gr

άλλους δύο στις επάλξεις του τείχους. Εκεί για λίγο χρόνο αποκόπηκαν από την δύναμη που ακολουθούσε, για τον λόγο ότι από το βάρος έσπασαν οι πολιρκητικές κλίμακες». Εκεί, ο Αλέξανδρος αναγνωρισθείς από την λαμπρότητα της αμφίεσης του, έγινε στόχος των αμυνομένων, οι οποίοι όχι μόνο έβαλαν σφοδρά εναντίον του, αλλά ήρθαν και στα χέρια μαζί του.

Ο Αλέξανδρος στη κρίσιμη αυτή τιτανομαχία μάχονταν με πρωτοφανή γενναϊότητα και ανδρεία και χρησιμοποιώντας μόνο το ξίφος του επέτυχε να φονεύσει τον ηγεμόνα των Ινδών και να απομακρύνει τους επιτιθεμένους Ινδούς, αλλά στην κρίσιμη αυτή φάση χτυπήθηκε περί τον μαστό με βέλος που είχε διαπεράσει τον θώρακα στο δεξιό ώμο. Ο Πευκέστας κάλυψε τον τραυματισθέντα Αλέξανδρο με την ιερή ασπίδα της Τροίας και με την βοήθεια και άλλων μετέφεραν επάνω σε αυτήν έξω από την Ακρόπολη τον πνέοντα τα λoίσθια βασιλέα, όταν το βέλος ήτο ακόμη μέσα στο τραύμα.

Ο γιατρός Κριτόδημος από την Κω, ή κατ' άλλους ο Περδίκκας, έβγαλαν το βέλος από την πληγή, ενώ κατά την ώρα της εξαγωγής επήλθε ακατάσχετη αιμορραγία και ο βασιλιάς έχασε τις αισθήσεις του, αλλά τελικά η αιμορραγία σταμάτησε. Παντού διαδόθηκε η φήμη ότι πέθανε. Ο Αλέξανδρος ύστερα από πολλές ημέρες θεραπείας και ανάπαυσης, ανέρρωσε και έκανε θυσίες στους θεούς για τα «**Σωτήρια**» της ζωής του. Οργανώθηκαν δε για το γεγονός αυτό γιορτές και συμπόσια που κράτησαν πολλές μέρες. Ο Στρατός τελικά ανέκτησε το ηθικό του.

Συμπεράσματα

Είναι διαφορετικά τα συμπεράσματα μου σε σχέση με αυτά του καθ. Ανδρόνικου, αναφορικά με τα κτερίσματα που βρέθηκαν στην ΝΔ γωνιά του τάφου II της Βεργίνας, όπως :

- Τα χάλκινα σκεύη, το σφουγγάρι και ο λυχνούχος δεν είναι βοηθήματα που χρησιμοποιούνταν στο λουτρό του Φιλίππου Β'. Είναι αντίθετα τα ίδια βοηθήματα στα οποία αναφέρεται ο Ιπποκράτης για τις περιπτώσεις χειρουργικών επεμβάσεων και χρησιμοποιήθηκαν αναμφίβολα από τον Ασκληπιάδη Κώο γιατρό Κριτόδημο για την σωτηρία του Αλεξάνδρου από τον τραυματισμό του.

- Οι 6 σιδερένιες αιχμές δόρατος ή τόξου δεν ταυτίζονται με αυτές που χρη-

σιμοποιούσε ο Μακεδονικός στρατός. Είναι ασιατικής κατασκευής και είναι πιθανότατα ίδιες με αυτές που εκτοξεύθηκαν από τους Ινδούς κατά του Μ. Αλεξάνδρου στην τιτανομαχία των Μαλλών.

- Η κολλημένη στον τοίχο αιχμή του δόρατος ή τόξου εκτιμάται ότι είναι η ίδια με αυτήν που τραυμάτισε τον Αλέξανδρο στο στήθος και το στέλεχος κατά τον Ανδρόνικο είχε σαπίσει. Όπως προκύπτει όμως από τον Πλούταρχο⁶, αυτό δεν σάπισε αλλά «**κόπηκε με πριόνι προκειμένου να εξαχθεί η αιχμή**».

- Ο Πάνας που εικονίζεται στο λυχνούχο, σχετίζεται με τον θεό Διόνυσο και την ακολουθία του. Ο Μ. Αλέξανδρος ανακηρύχτηκε, κατά τον Διογένη Λαέρτιο, θεός Διόνυσος, κατά δε τον Πλίνιο, ο αρχαίος ζωγράφος Πρωτόγηνης τον είχε ζωγραφίσει όχι μόνο ως Ηρακλή αλλά και ως Διόνυσο μαζί με τον Πάνα. Στο μουσείο της Πέλλας εκτίθεται αγαλματίδιο που αποδίδεται από τους ειδικούς στον Μ. Αλέξανδρο ως Πάνα. Στον ίδιο τάφο στα υπολείμματα μίας κλίνης βρέθηκε σειρά από μικρές ελεφαντοστέινες παραστάσεις με τον Διόνυσο Σιληνούς και Πάνα⁷.

- Το κάλυμμα μαζί με τα υπολείμματα της ασπίδας δεν ανήκε στον Φίλιππο Β'. Είναι η ιερή ασπίδα της Τροίας που

πήρε ο Αλέξανδρος το 334 π.χ., από τον Ναό της Ιλιάδας Αθηνάς και την οποία κρατούσαν, κατά τον Αρριανό, οι Υπασιπιστές του μπροστά από τον Αλέξανδρο⁸. Είναι η ίδια ασπίδα με το σιδερένιο κάλυμμα που τον προστάτευσε στη μάχη των Μαλλών και χρησιμοποιήθηκε για την μεταφορά του έξω από την Ακρόπολη και είναι, κατά την εκτίμηση μου 3200 χρόνων.

- Η χρυσοποίκιλη αυτή ασπίδα μετά την αποκατάσταση της από τον καθ. Ανδρόνικο στην αρχική της μορφή που κράτησε περίπου 5 χρόνια, κοσμή το μουσείο της Βεργίνας. Η ταύτιση της ασπίδας αυτής με την ιερή ασπίδα της Τροίας ανακοινώθηκε για πρώτη φορά από τον γράφοντα, ύστερα από σχετική έρευνα στις αρχαίες πηγές, σε σχετικό του βιβλίο το 1993⁹. (Εικ.4)

- Τα κομμάτια της δεύτερης ασπίδας ανήκαν στην ασπίδα μάχης που χρησιμοποίησε ο Αλέξανδρος αντιμετωπίζοντας τους Ινδούς.

- Εκτιμάται ότι το ξίφος είναι το ίδιο με αυτό που μάχονταν ο Αλέξανδρος στους Μαλλούς και με το οποίο φόνευσε τον ηγεμόνα των Ινδών. Με το ίδιο ξίφος εικονίζεται στο ψηφιδωτό της Πομπηίας. Είναι δώρο του Κιτίου της Κύπρου και είναι τώρα στο Μουσείο της Βεργίνας.(Εικ.5)

- Το κράνος και οι δυο κνημίδες απο-

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ - ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ο Πρόεδρος και το Διοικητικό Συμβούλιο, εν όψει των επικείμενων εορτών, ευχόμαστε σε όλα τα μέλη και φίλους του Συλλόγου μας Χρόνια Πολλά, υγεία και η Χριστουγεννιάτικη αγάπη να αγκαλιάσει τις καρδιές όλων μας. Το Νέο Έτος 2010, ας εκπληρώσει τις επιθυμίες του καθενός μας, να είναι ειρηνικό και δημιουργικό.

Παρακαλούμε όλα τα μέλη μας να σημειώσουν τις ημερομηνίες που ορίζονται για κάθε εκδήλωση, και να τροποποιήσουν εγκαίρως το πρόγραμμά τους, ώστε η παρουσία όλων σε κάθε εκδήλωση να είναι δεδομένη.

- Επειδή, το Άγιο Πάσχα του προσεχούς έτους είναι νωρίς, το Διοικητικό Συμβούλιο αποφάσισε τις καθιερωμένες εκδηλώσεις, της κοπής της Βασιλόπιτας και του Φασουλονταβά, να τις πραγματοποιήσει ταυτόχρονα.

- Έτσι την **31η Ιανουαρίου 2010, ημέρα Κυριακή και από την 11.00 π.μ.** θα συγκεντρωθούμε στα **Γραφεία του Συλλόγου** για να κόψουμε την πίτα και στην συνέχεια θα διασκεδάσουμε τρώγοντας τα Βεροιώτικα φαγητά που θα ετοιμάσουν οι Κυρίες του Συλλόγου μας.

Το Διοικητικό Συμβούλιο θα καταβάλλει προσπάθειες ώστε αυτή την ημέρα να ευρισκονται μαζί μας οι τοπικοί άρχοντες της πόλης μας και όχι μόνον.

- Το Φεβρουάριο, σε ημερομηνία που θα ειδοποιηθούν τηλεφωνικά τα μέλη μας, θα επισκεφθούμε το Μουσείο της Ακρόπολης με μέριμνα να υπάρχει ξεναγός για την καλλίτερη ενημέρωσή μας.

- Στο Βιβλιοπωλείο «**Βιβλιοθήκη του Ναυτίλου**», το οποίο βρίσκεται στην οδό Χαριλάου Τρικούπη 28 στην Αθήνα, διατίθεται το βιβλίο του γνωστού Βεροιώτη συγγραφέα κ. Παύλου Πυρινού με τίτλο «**Βεροιώτικα Σημειώματα**» όπως και η Τριμηνιαία έκδοση «**Χρονικά**» της Εταιρείας Μελετών & Πολιτισμού Ν. Ημαθίας (Ε.Μ.Ι.Π.Η). Στο περιεχόμενο των «**Χρονικών**» συναντάμε θέματα ξεχασμένα που αφορούν την ιστορία της πόλης μας. Σας το συνιστούμε.

συνέχεια από σελ. 1...

3) Η νόσος **Kuru** των ιθαγενών της Νέας Γουινέας, οι οποίοι επιδίδονταν σε κανιβαλισμό των θανόντων από την ίδια νόσο συγγενών τους, κατά την διάρκεια κανιβαλιστικών τελετών. Το 1996-97 διαπιστώθηκε στην Αγγλία μια νέα μορφή της νόσου CJ, η οποία ονομάστηκε παραλλαγή (Variant) της κλασικής ή σποραδικής μορφής και καθιερώθηκε ως **vCJD (νέα νόσος CJ)**. Εμφανίστηκε σε ανθρώπους της Αγγλίας της οποίας ο πληθυσμός εκτέθηκε οπωσδήποτε και επανειλημμένα στο **μολυσματικό παράγοντα της ΣΕΒ**. Προσβάλλει άτομα και μικρής ηλικίας (έως 13 ετών), μεταδόθηκε πειραματικά σε ζώα και είχε τη μορφή της **ΣΕΒ**. Επίσης, μεγάλη αναστάτωση στους καταναλωτές προκάλεσαν οι δηλώσεις του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου της Αγγλίας ότι, «η νόσος **CJ**, που έχει πολλά θύματα στην Αγγλία, πιθανόν να προέρχεται από κατανάλωση κρέατος μολυσμένων βοοειδών». Για τους παραπάνω λόγους έγινε ισχυρή η υπόθεση ότι, η **Σπογγιόμορφη Εγκεφαλοπάθεια των Βοοειδών (ΣΕΒ)** μπορεί να μεταδοθεί στον άνθρωπο ως **vCJD** κυρίως μέσω της κατανάλωσης ιστών μολυσμένου σφαγίου ζώου. Όμως, η ισχυρή αυτή υπόθεση δεν μπορεί να αποδειχθεί πειραματικά.

Εάν έτσι έχουν τα πράγματα γεννάται εύλογο το ερώτημα **Τι κίνδυνο διατρέχει ο Ευρωπαίος καταναλωτής και φυσικά και ο Έλληνας από την κατανάλωση κρέατος βοοειδών και αιγοπροβάτων;** Για να γίνει με επιστημονικό τρόπο η εκτίμηση της επικινδυνότητας αυτής έπρεπε να αναλυθούν όλα τα γνωστά κλινικά, επιδημιολογικά, πειραματικά και εργαστηριακά δεδομένα που έχουν συσσωρευτεί μέχρι σήμερα. Η εργασία αυτή που έγινε από ειδικές ομάδες επιστημόνων και είναι γνωστή ως ανάλυση επικινδυνότητας, επέτρεψε στην Επιτροπή (Commission) της Ευρωπαϊκής Ένωσης να λάβει τα κατάλληλα νομοθετικά μέτρα, ώστε να προστατέψει κατά το μέγιστο δυνατό τους καταναλωτές, με την απομάκρυνση των επικινδυνων ιστών από τα σφάγια των βοοειδών και των αιγοπροβάτων, δεδομένου ότι δεν έχει αποδειχθεί μέχρι σήμερα η μολυσματικότητα του κρέατος ασθενών από τη **ΣΕΒ**, ακόμη και όταν αυτό το κρέας περιείχε νευρικό και λεμφικό ιστό. **Οι επικίνδυνοι ιστοί, οι οποίοι χαρακτηρίζονται ως «ειδικά υλικά κινδύνου» είναι κατά σειρά μολυσματικότητας:**

- 1) Ο **Εγκέφαλος**, συγκεντρώνει το **64,1%** της μολυσματικότητας.
- 2) Ο **Νωτιαίος μυελός**, συγκεντρώνει το **25,6%** της μολυσματικότητας.
- 3) Τα **Γάγγλια τριδύμου**, συγκεντρώνουν το **2,6%** της μολυσματικότητας.
- 4) Τα **Νωτιαία γάγγλια**, συγκεντρώνουν το **3,3%** της μολυσματικότητας.
- 5) Η **Σπλήνα**, συγκεντρώνει το **0,3%** της μολυσματικότητας.
- 6) Το **έντερο (ειλεός)**, συγκεντρώνει το **3,3%** της μολυσματικότητας.
- 7) Οι **Οφθαλμοί**, συγκεντρώνουν το **0,04%** της μολυσματικότητας.

Οι παραπάνω επικίνδυνοι ιστοί αφαιρούνται και κατάσχονται από τους κτηνίατρους, **κατά τον κρεοσκοπικό έλεγχο, και ύστερα αποδίδουν το σφάγιο στην κατανάλωση**. Τέλος έχει από 1-1-2001 επιβληθεί η εργαστηριακή εξέταση του εγκεφάλου όλων των βοοειδών που σφάζονται και είναι ηλικίας μεγαλύτερης των 30 μηνών, προκειμένου να διαπιστωθεί αν «**επωάζουν**» τη νόσο. Επίσης πρέπει να αναφερθεί ότι απαγορεύτηκε η παραγωγή κρέατος με μηχανική αποστέωση (οστεοκρέας, χρησιμοποιούμενο στην παρασκευή προϊόντων αλλαντοποιίας).

Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω, είναι εύλογο να υποθέσουμε ότι, έστω και εάν διαφύγει από τους ελέγχους και εισέλθει στην κατανάλωση ένα σφάγιο βοοειδούς ή αιγοπροβάτου, ύστερα βέβαια από την αφαίρεση των **‘επικίνδυνων υλικών’**, τότε η μολυσματικότητα που μπορεί να εκφράζει ένα τέτοιο ζώο είναι της τάξης του **0,1-0,2%** της συνολικής ενός αρρώστου ζώου.

Συμπερασματικά, και παρά το γεγονός ότι δεν είναι γνωστή η μολύνουσα δόση στον άνθρωπο, θεωρείται ότι μια τέτοια δραστική μείωση του κινδύνου προσφέρει τη μεγαλύτερη δυνατή προστασία στον καταναλωτή και γι' αυτό πρέπει αυτός να ανακτήσει την εμπιστοσύνη του προς το κρέας των βοοειδών και των αιγοπροβάτων. Η εμφάνιση της **ΣΕΒ** στο τέλος της δεκαετίας του '80, απέδειξε πόσο λανθασμένη είναι η αντίληψη ότι, τα λοιμώδη νοσήματα δεν απειλούν πλέον τη **δημόσια υγεία** και πόσο ασταθεί η άποψη ότι, μια νόσος για να προσελκύσει το ενδιαφέρον των ερευνητών δεν αρκεί να είναι επιστημονικά ενδιαφέρουσα, αλλά παράλληλα θα πρέπει να έχει αντίκτυπο και στη **δημόσια υγεία** ή τουλάχιστον στην οικονομία.

Ξαφνικά στο τέλος του 20ου αιώνα, την εποχή του ανασυνδιασμού των γονιδίων, η ιατρική και κτηνιατρική επιστήμη αναγκάστηκαν να θυμηθούν ότι μια ομάδα λοιμογόνων παραγόντων, οι οποίοι ακόμη δεν έχουν ταυτοποιηθεί, ανθίστανται στις γνωστές μέχρι σήμερα μεθόδους φυσικής και χημικής εξουδετέρωσης λοιμογόνων αιτιών και οι οποίοι φαίνεται να κλονίζουν βασικές έννοιες της βιολογίας.

Για να εξαχθούν οριστικά συμπεράσματα, από τις επιδημιολογικές μελέτες που γίνονται για τη νόσο **ΣΕΒ** στον άνθρωπο, θα πρέπει να περάσουν, δυστυχώς, τουλάχιστον 30 ή και 40 χρόνια, διότι η περίοδος επώασης της νόσου στον άνθρωπο είναι εξαιρετικά μεγάλη.

Έλληνες αγωνιστές για την ελευθερία της Χιλής.

Εκδήλωση στη μνήμη πέντε Ελλήνων ναυτικών που είχαν συμμετάσχει στην ναυμαχία του Ικέμε στη ...Χιλή στις 21 Μαΐου 1879, πραγματοποιήθηκε τον Ιούλιο στο Ναυτικό Μουσείο του Βαλπαράϊσο, του μεγαλύτερου λιμανιού της μακρινής φίλης χώρας στον Ειρηνικό ωκεανό. Οι Κων/νος Μικάλβης, Πέτρος Σταματόπουλος, Θωμάς Βλαχόπουλος, Δημήτριος Γεωργίου και Στέφανος Δεσπότης, ήταν οι πέντε ναυτικοί μας οι οποίοι πολέμησαν στο πλευρό των Χιλιανών, γράφοντας έτσι τα ονόματά τους στην ιστορία της Χιλής. Μάλιστα το 1947, ο πρώτος Έλληνας πρόξενος στο Βαλπαράϊσο, δώρισε μία μπρούτζινη αναμνηστική πλάκα με τα ονόματά τους και τα εθνόσημα των δύο χωρών, Ελλάδος και Χιλής.

Η επίσημη τελετή ήταν εντεταγμένη στις εκδηλώσεις για τα 200 χρόνια της Χιλιανής ανεξαρτησίας.

Η εκδήλωση άνοιξε με τους εθνικούς ύμνους των δύο χωρών που ερμήνευσαν μαθητές του σχολείου, το οποίο προς τιμήν του Ελληνισμού φέρει το όνομα «Ελλάς». Κάθε αίθουσα του σχολείου φέρει το όνομα ενός αρχαίου Έλληνα φιλοσόφου ή ιστορικού προσώπου, ενώ το όνομα του ηρωικά πεσόντος για την ανεξαρτησία της Χιλής Κων. Μικάλβη φέρουν πολλοί δρόμοι της Χιλής.

τελούν μέρος της πανοπλίας του που έφερε στην υπόψη μάχη ο Αλέξανδρος. Ένας θώρακας με βαριές οξειδώσεις και σπασμένο τον δεξιό ώμο, είναι ο ίδιος με αυτόν που εικονίζεται ο Αλέξανδρος στο ψηφιδωτό της Πομπηίας και αποκατασταθείς στην αρχική του μορφή βρίσκεται στο μουσείο της Βεργίνας. Είναι δώρο της Ρόδου προς τον Μ. Αλέξανδρο. (Εικ. 6).

Όλη αυτή η ενότητα των ευρημάτων από την μάχη των Μαλλών, που βρέθηκαν στη ΝΔ γωνία του τάφου II και συνδεόταν με τον ηρωισμό, τον βαρύτατο τραυματισμό και την σωτηρία του Μ. Αλεξάνδρου, εκτιμάται ότι κρατήθηκαν ως σημαντικά ενθύμια και ως τέτοια τον ακολούθησαν στον τάφο του. Κατά την παρουσίαση του Βιβλίου μου τον Οκτώβριο του 2001 στη Βέροια, αναφερόμενος στο υπόψη σφουγγάρι, διατύπωσα το ίδιο συμπέρασμα που δημοσιεύθηκε το 1997 και σε εφημερίδα της Βέροιας. Σύμφωνα με αυτό, από την έρευνα μου στις αρχαίες πηγές δεν προκύπτει κανένα αποδεικτικό στοιχείο ότι το «ματωμένο σφουγγάρι» σχετίζεται με την δολοφονία του βασιλιά Φιλίππου Β', όπως υποστηρίζουν οι αρμόδιοι αρχαιολόγοι.

Στις 7.2.2003 γράφτηκε πάλι στον Ελληνικό τύπο η παρακάτω πληροφορία για την μεγάλη έκθεση όλων των ευρημάτων της Βεργίνας, που θα πραγματοποιούνταν στο τέλος Μαρτίου του ίδιου έτους στο μουσειακό χώρο της Βεργίνας.

«Το σφουγγάρι με τα ίχνη αίματος, ενδεχομένως του δολοφονημένου βασιλιά, δεν πρόκειται να εκτεθεί γιατί έχει προβλήματα συντήρησης.»

Ανεξάρτητα αν είχε η όχι προβλήματα συντήρησης το επίμαχο «σφουγγάρι», από τότε μέχρι τώρα δεν παρουσιάστηκε ποτέ, εξ όσων γνωρίζω, σε καμιά έκθεση ευρημάτων της Βεργίνας. Και τώρα τίθεται το ερώτημα: **Έγινε ταυτοποίηση του αίματος με τα ανδρικά οστά του τάφου II της Βεργίνας;**

Περιπέτεια των λειψάνων του Μ. Αλεξάνδρου και της οικογενείας του (περιληπτικά στοιχεία).

- Η Σορός του Μ. Αλεξάνδρου αναχώρησε το 321 π.χ. από την Βαβυλώνα, όπου είχε πεθάνει το 323 π.χ. «για να μεταφερθεί και να ταφεί» στις Αίγες (Βεργίνα) κατά τον Πausανία¹⁰.

- Οι πληροφορίες των ιστορικών Curt και Justin ότι, «ο Αλέξανδρος εξεδήλω-

σε τις τελευταίες μέρες της ζωής του την επιθυμία να ταφεί στον Άμμωνα Δία στη Σίβα» ελέγχονται ως ανακριβείς. Ο λόγος είναι ότι χρησιμοποίησαν ως πηγή πληροφοριών τον αρχαίο ιστορικό Κλείταρχο, το έργο του οποίου χαρακτηρίζεται από τους Στράβωνα, Πλούταρχο, κ.α. «από αναξιοπιστία, μυθοπλασία και ψεύδη¹¹».

- Ο Μ. Αλέξανδρος, κατά τον Αρριανό¹² και Πλούταρχο «πολλές φορές είχε εκφράσει την επιθυμία, όταν ολοκληρώσει την κατοχή της Ασίας να επιστρέψει στην Μακεδονία» και όχι να ταφεί σε ξένη γη.

- Κατά τον Πλούταρχο¹³ «ο βασιλιάς από τις 10 Ιουνίου μέχρι το απόγευμα της 13 Ιουνίου, βρισκόταν σε αφασία, ήταν άφωνος». Όταν η συνοδεία με τη Σορό του Αλεξάνδρου έφτασε, κατά τον Αρριανό, στη Δαμασκό, εξετράπη βίαια του προορισμού της για την Μακεδονία και οδηγήθηκε από τον Πτολεμαίο Α' στην Αίγυπτο, όπου ετάφη αρχικά στην Μέμφη σύμφωνα με τον «Μακεδονικό νόμο», που προέβλεπε καύση των νεκρών, και η μεταφορά του στην Αλεξάνδρεια έγινε αργότερα¹⁴.

- Η αρπαγή της Σορού του Βασιλιά είχε προκαλέσει αντιδράσεις στους Μακεδόνες, γιατί θα ήταν μοναδική εξαίρεση στον Ελλαδικό χώρο να είχε πεθάνει ένας μεγάλος βασιλιάς, όπως ήταν ο Μ. Αλέξανδρος σε ξένη χώρα, χωρίς να μεταφερθούν τα οστά του στην πατρίδα.

- Και οι Μακεδόνες πιστοί στην παράδοση αυτή των Πανελλήνων, αντέδρασαν με δύο ανεπιτυχείς προσπάθειες¹⁵, που τελικά επέτυχαν, (όπως δείχνουν τα κτερίσματα που συνδέονται όλα μ' αυτόν, η ηλικία των οστών, η τοιχογραφία του κυνηγιού, καθώς και τα ιστορικά και ανθρωπολογικά στοιχεία), να αφαιρέσουν από την Μέμφη τα λείψανα του Μ. Αλεξάνδρου, αντικαθιστώντας τα με ξένα λείψανα ή με είδωλο που είδαν – αν είδαν – στην Αλεξάνδρεια αργότερα οι Ρωμαίοι Αυτοκράτορες. Η Βασιλίσσα Ρωξάνη με το βρεφικής ηλικίας παιδί της, και τον αδελφό του Μ. Αλεξάνδρου Αρριδαίο, αφίχθηκαν το 321 π.χ. στη Μακεδονία από την Αίγυπτο, όπου είχαν ακολουθήσει την Σορό του Αλεξάνδρου και δολοφονήθηκαν αντίστοιχα το 311 π.χ. από τον Κάσσανδρο στην Αμφίπολη, ο δε Αρριδαίος το 317 π.χ. από την Ολυμπιάδα στην Πέλλα και το 316 π.χ. επανατάφηκε στην Βεργίνα¹⁶. Πιστεύουμε ότι η μεταφορά των λειψάνων του Μ. Αλεξάνδρου μέσω Σιδώνος από την Αίγυπτο, και της βασίλισσας Ρωξάνης

με τον δωδεκάχρονο γιό τους από την Αμφίπολη, έγινε με κάθε μυστικότητα στη Βεργίνα μετά το 273 π.χ. από τον Αντίγονο Γονατά, ο οποίος τους επανέθαψε αντίστοιχα στον τάφο II και τον γιο τους Αλέξανδρο Δ' στον τάφο III. Η επαναταφή αυτή δεν αναφέρεται στα αρχαία κείμενα, προκύπτει εντούτοις από τους: Αρριανό¹⁷ και Πλούταρχο, ότι αρχαίοι ιστορικοί έγραψαν «για τον θάνατο και την ταφή του Μ. Αλεξάνδρου», αλλά όλα αυτά χάθηκαν, όπως και το Ζ' βιβλίο του Στράβωνα, που αναφερόταν στη Μακεδονία.

Σύληση των Τάφων της Βεργίνας

- Το 274/273 π.χ. ο βασιλιάς της Ηπείρου Πύρρος κατέλαβε, επί **Αντιγόνου Γονατά**, αιφνιδιαστικά την Μακεδονία και όταν έφθασε στις αρχαίες Αίγες εσύλησε στο εκεί βασιλικό νεκροταφείο όλους τους τάφους, διασκόρπισε τα οστά όλων των βασιλέων και αφαιρέσε όλα τα κτερίσματα¹⁸.

Στους τάφους αυτούς είχαν ταφεί ο Φίλιππος Β' και ο γιός του Αρριδαίος, 62 και 42 ετών αντίστοιχα, πριν από την σύληση των τάφων. Ο καθ. Ανδρόνικος¹⁹ αναφέρεται στην σύληση αυτή, αλλά αποφαινεται ότι, **«από αυτήν εντελώς συμπτωματικά φαίνεται ότι γλύτωσε ο τάφος του Φιλίππου».**

Το συμπέρασμα αυτό του καθ. Ανδρόνικου αποτέλεσε **μια πολύ σοβαρή πλάνη** γιατί με βάση αυτή, όπως έχει αποδειχθεί απέδωσε τα οστά και όλα τα κτερίσματα των τάφων II και III στο βασιλιά Φίλιππο Β' και στη σύζυγό του Κλεοπάτρα. Οι ανθρωπολόγοι καθηγητές Ν. Ξυροτύρης και η Fr. Langenscheidt, που πρώτοι εξέτασαν τα οστά των τάφων II και III και αργότερα ο ανθρωπολόγος καθ. Αντ. Μπαρτζιώκας, αποφάνθηκαν ότι «ανήκουν στον Φίλιππο Β' και στη σύζυγο του Κλεοπάτρα τα οστά του τάφου II»²⁰. Ύστερα από μια μακρόχρονη ερευνητική και συγγραφική μου ενασχόληση στο θέμα Βεργίνα.

Έχω πεισθεί απόλυτα ότι :

- **Άλλοι ήταν οι Μακεδόνες βασιλείς που ήταν θαμμένοι στους παραπάνω τάφους πριν από τη σύληση τους από τον Πύρρο το 274 π.χ και τα οστά τους διασκορπίστηκαν, και άλλοι Μακεδόνες επίσης βασιλείς είναι αυτοί που έχουν επαναταφεί στους ίδιους τάφους μετά την εκδίωξη του Πύρρου το 273 π.χ. από τον βασιλιά της Μακεδονίας Αντίγονο Γονατά και τα οστά τους υπάρχουν σήμερα στην Βεργίνα. Η διαπίστωση αυτή δίνει στον γρά-**

φοντα το δικαίωμα να υποστηρίξει και τη δυνατότητα να παρουσιάσει ισχυρά αποδεικτικά στοιχεία σύμφωνα με τα οποία:

• Ο Μ. Αλέξανδρος με την οικογένεια του από την Αίγυπτο και την Αμφίπολη, όπου τάφηκαν αρχικά το 311 π.χ., επαναταφθηκαν αντιστοιχα επί βασιλείας του Αντιγονου Γονατά μετά το 273 π.χ. στους II και III βασιλικούς τάφους της Βεργίνας όπου και βρίσκονται τα λείψανα και τα χρυσοποίκιλτα κτερίσματα τους μαζί με ολόκληρη την πανοπλία του Μ. Αλεξάνδρου. Όλα τα κτερίσματα είχαν περιέλθει μαζί με τους θησαυρούς του από τα φρουρια των Σουσών και της Κουίνδας στη δυναστεία των Αντιγονιδών²¹ και τελικά, όπως έχει προκύψει, ακολούθησαν τον Μ. Αλέξανδρο στον τάφο του.

Σημειώσεις

1. Μαν. Ανδρόνικου «Βεργίνα-Βασιλικοί Τάφοι» σελ : 31, 70, 72, 72, 118-121, 132, 137, 144, 160, 161, 165.
2. Ο.Π. «Βεργίνα-Οι βασιλικοί τάφοι», σελ. 162
3. Τρ. Δ. Παπαζώη «Στον Φίλιππο Β΄ ή στον Μ. Αλέξανδρο ανήκει ο βασιλικός τάφος της Βεργίνας;» 1993 σελ. 73-81, «ο II βασιλικός τάφος της Βεργίνας αποκαλύπτει τον Μ. Αλέξανδρο» 2001 σελ. 27, 105-113 201-202, πρβλ. ιδίου Περιοδικό Αρχαιολογία & Τέχνες «Η ταυτότητα των νεκρών στους βασιλικούς τάφους της Βεργίνας» Τεύχος 74/2000.
4. Πλούτ. Αλέξανδρος (Περί της Αλέξ. Τύχης) 327 Α΄, Β΄, 341 Β΄, 341 Β΄-C πρβλ. Αρρ. Αλέξ. Αναβ. Γ΄ 30, Δ΄ 23, 26, ΣΤ΄ 9-11, Ζ΄ 19-28.
5. Αρρ. Αλέξ. Αναβ. ΣΤ΄ 9-12, Διοδ. ΙΖ 98 - 100, Πλουτ. Αλέξ. 63΄, Κουίντος Ρούφος «Ιστορ. Μ. Αλέξ. VII σε. 370-373».
6. Πλούταρχος Αλέξανδρος 63.
7. Διογ. Λαέρτιος «Βίοι Φιλοσοφ. (Διογένους)» 62 πρβλ. Πλίνιος Ν. Η. ΧΧΧVII 101-103 «Ιστ. Ελλην. Έθνους Δ.229, ΠΕΛΛΑ Εκδ. Υπ. Πολιτισμού 1997 σελ. 53 Μ. Ανδρόνικου «Βεργίνα» 1984 σελ. 128.

8. Αρρ. Αλέξ. Ανάβαση Α΄ II, ΣΤ 9-10, Διοδ. Σικελ. ΙΖ 18, Κουίντος Ρούφος ο.π. VIII.9.
9. Τρ. Δ. Παπαζώη ο.π. σελ. 32-42
10. Πausanία Α΄ Αττικά 5.6.
11. Κουίντο Ρούφο ο.π. Χ5, πρβλ. Ιουστίνου (Επιτ. Φιλ. Β΄) XII.15 πρβλ. Στραβ. ΙΑ΄ (491.5 C 504, 505. Πλουτ. Αλέξ. 46.
12. Αρρ. ο.π. Δ΄ 15, 26, πρβλ. Πλούτ. Αλέξ. 27
13. Πλουτ. Αλέξ. 76, Κουίντος Ρούφος ο.π. πρβλ. Πausanία Α΄ Αττικά 5-6.
14. Αρρ. «Τα μετά Αλέξανδρον» 6Ζ΄ Θ΄ πρβλ. Πausanία Α΄ Αττικά 5-6, Στραβ. XVII. 64 Αιλιανού «Ποικ, Ιστορία XII .64, Πάριον» Χρονικό Β΄ 10, Κουίντο Ρούφο ο.π. VII σελ. 419 (Ελλην. Εκδόσεις 1993), Στραβ. ΙΕ C 735.20 ΙΣΤ C 746.20
15. Διοδ. Σικελιανός. ΙΗ 29-39 πρβλ. Αιλ. Ποικ. Ιστορία XII. 64.
16. ΙΗ 39, ΙΘ 5. 4 πρβλ. Στράβων ΧVII C 794.5-9, Πaus. Α΄ Αττικά 25-26, Διοδ. Σικελ. ΧΙΧ.64.
17. Μαργ. Δήμιτσα «Η Μακεδονία εν λίθοις...» Αθήνα 1896 τομ. Α 2-9 και του ιδίου «Αρχαία Γεωγραφία της Μακεδονίας» Αθήνα 1874 τομ. Α΄ (Va-Vi) πρβλ. Alvin Lesky «Ιστ. της Αρχαίας Ελλην. Λογοτεχνίας 1963». (μετ.) σελ. 1038-1064.
18. Πausanίας Α Αττικά 12-13 Πλούτ. Πύρρος 26, Διοδ. Σικελ. ΧΧII. 2.
19. Μανώλης Ανδρόνικος ο.π. σελ. 230.
20. The cremation from the Makedonian Tombs of Vergina. Αρχαιολ. Εφημ. 1981 πρβλ. "Science Magazine" 21.4.2000, Περιοδ. Archaeology N. Y 20.4.2000.
21. Διοδ. Σικελ. ΙΘ΄ 48.3 πρβλ. Πλούτ. Σερτώνιος - Ευμένης 13.8, 16.10 Διοδ. Σικελ. ΙΘ΄ 48.3 Πλου. Δημητρ. ΧΧXIII

Τριαντάφυλλος Δ. Παπαζώης
 Υποστρ. ε.α. - Ιστορικός Ερευνητής
 Τηλ.- Φαξ: 2310 413419
 E-Mail: papazotd@tpapazois.gr
 Website: www.tdpapazois.gr

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Λάβαμε από το μέλος του Συλλόγου μας κ. Εύα Ζαρούκα την παρακάτω επιστολή .

« Μετά από την πολυετή παρουσία μου στις δραστηριότητες του Συλλόγου μας και βλέποντας την κατάσταση της υγείας μου, καταλαβαίνω ότι δεν έχω πια τις δυνάμεις μου, ώστε να παρακολουθώ όπως θα ήθελα τον Σύλλογο στις τόσο ωραίες δραστηριότητες του.

Συμπληρώνοντας ήδη το ογδοηκοστό όγδοο έτος της ηλικίας μου, θα ήθελα να υποβάλλω προς το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας, την παραίτηση μου απο τον Σύλλογο που αγάπησα τόσο όλα αυτά τα χρόνια.

Παρακαλώ τον υιό μου Κωνσταντίνο να διεκπεραιώσει όλες τις προς τον Σύλλογο οικονομικές μου υποχρεώσεις, αν υπάρχουν τέτοιες. Θα χαίρομαι να μαθαίνω την πρόοδο του Συλλόγου μας.»

Ο Πρόεδρος και το Διοικητικό Συμβούλιο συγκλονίστηκε με την τόσο απλή και γεμάτη γλυκύτητα επιστολή του μέλους μας Κυρίας Εύας Ζαρούκα με την οποία υποβάλλει την παραίτησή της από τα δρώμενα του Συλλόγου. Αναγκαστικά και με μεγάλη συγκίνηση, ο Σύλλογος την αποδέχεται αλλά δεν την διαγράφει. Θα παραμείνει τιμητικά εσαεί ενεργό μέλος μέλος. Είναι η μικρότερη ανταπόδοση για την συμπαράσταση και την προσφορά της κ. Εύας όλα αυτά τα χρόνια στον Σύλλογο .

Κυρία Εύα, σας ευχαριστούμε μέσα από την καρδιά μας.

ΑΝΕΚΔΟΤΟ... από τον «Λαό» Βεροίας.

Παινευόταν ο Ιταλός της παρέας :

- Χθες βράδυ , όταν κάναμε έρωτα με την γυναίκα μου, της έτριψα το κορμί με αρωματικό λάδι πρώτα. Μετά κάναμε παθιασμένο σεξ, κι όταν τελειώσαμε φώναζε για πέντε λεπτά.....

Εμείς . όταν κάναμε έρωτα , είπε ο Γάλλος, έτριψα το κορμί της ολόκληρο με βούτυρο. Μετά κάναμε παθιασμένο σεξ κι όταν τελειώσαμε φώναζε για δεκαπέντε ολόκληρα λεπτά

Και ο πόντιος της παρέας :

- Εμείς όταν κάναμε έρωτα χθες, άλειψα όλο το κορμί της με λίπος από κότα.... Μετά το τέλος του παθιασμένου σεξ μας, φώναζε για τρεις ώρες ! !!!

Οι άλλοι δυο απόρησαν :

- Καλά , τι μπορεί να έκανες και φώναζε για τρεις ώρες ;

- Σκούπισα τα χέρια μου στις κουρτίνες !!

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΛΙΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ

Γράφει ο Δημήτρης Κλήμης.

Σε κάτι χρόνια πίσω, χρόνια παλιά, ξυπνούν οι θύμισες εκεί κάπου αυτές αναδεύονται, στριφογυρνούν, λυνοδέονται, πατούν αθόρυβα και στραταρίζουν λικνιστικά. Η ομίχλη του χρόνου που παρεμβαίνει, την κυνηγάει ο άνεμος, τη διώχνει κι όλα τα λούζει το φως σαν νάναι σήμερα. Κάπου εδώ κοντά.

Μιλώ για τη γιορτή της πόλης μας, που παλιά ήταν γεγονός. Αυγουσιάτικο. Ίσως αρκετοί γράψανε και περιγράψανε την πανέμορφη αυτή εβδομάδα. Ο καθένας όπως τα έζησε και τα θυμότανε. Ας είναι.

Στον καιρό του χρόνου, η μυρωδιά του ψημένου-καβουρντισμένου φιστικιού, η οσμή από την καμένη ζάχαρη, από το ζεστό μαντολάτο και από το αέριο της φωτιστικής ασετιλίνης, είναι το αέριο της ροής του, που φτάνει μέχρι σήμερα σαν γεύση πικρόξυνη στον λαιμό. Και αυτός στεγνώνει.

Στενά δρομάκια, αφύσικα μικρά από πρόχειρες κατασκευές, σκηνές στημένες με πάνινα ανοίγματα – πόρτες, τραπεζάκια μικρά ή μεγάλα με κομμένα γυναικεία κεφάλια πάνω τους, γεμάτα χαμόγελα, μαντεία με κάτασπρα περιστέρια, που προσέφεραν χαρτάκια πολύχρωμα, τυχερά και τα ξύλινα κουτιά σε τρίποδα με το « Πανόραμα του Αιώνα ». Κύριοι εδώ βλέπετε !!!!

Πιο πέρα οι γύφτοι με τα χάλκινα, κορνέτες και τρομπόνια, ξεφωνίζανε

σκοπούς – χορούς τοπικούς και τα μικρά διαβολάκια θεατές μπροστά τους, ζουπίζανε και γλύφανε αγουρίδες σταφύλια. Και η μουσική σταματούσε απότομα γιατί τα επιστόμια γεμίζανε σάλια, και γινότανε χαλασμός – χαμός.

Ο μπερντές που έκλεινε την είσοδο των Σκηνών – μουσικών θεάτρων, άνοιγε για να μπει κάποιος και έβγαине ένας θόρυβος μουσικής που θύμιζε λικνιστικό ρυθμό ανατολίτικης μουσικής, που χαρακτηρίζει την απαθή νωθρότητα, την νιρβάνα της υποταγής στη μοίρα.. Δίπλα άλλη μουσική, άλλα κλάματα από ακορντεόν, το μεγάφωνο στη διαπασών έστελνε τις νότες σε ρυθμό τριών τετάρτων να χτυπούν το πάνινο ταβάνι υψηλά, μετά κατέβαιναν, ακουμπούσαν στη γη, χοροπηδούσαν και γινόταν κονιορτός που έλιωνε μέσα σ' αυτιά του κόσμου.

Και η απανταχού παρούσα μυρωδιά της ασετιλίνης να χώνεται στα ρουθούνια έντονα, όταν γύρω έσκαζαν τα κανονάκια με κρότους, και γδούποι απο τις γροθιές στου μοχλούς δυνάμεως σε ζάλιζαν. Το καλάρισμα της μπίλιας πάνω στις πλατιές ρουλέτες και η φωνή «ποντάρετε παρακαλώ», καλούσαν τους λάτρεις της τύχης σε δοκιμή. Όπως και οι προσκλήσεις, γεμάτες στόμφο, από κράχτες του κάθε θεάματος.

Μικρές πρόχειρες ταβέρνες – καφενεία, στημένες όπως-όπως σε γωνιές, προσέ-

φεραν καφέδες και μεζέδες από τηγανιτά χοιρινά συκώτια και άλλα. Όρθιος δε ο «ταβερνιάρης» έπλενε τα μικρά καφέπότηρα – ρακοπότηρα, με τα δυο του δάχτυλα μόνο, ακατάδεκτα, από την κρεμαστή μικτή βρυσούλα, «τη βουσκίνα».

Κάπου εκεί κοντά, πάνω στη δημοσιά και η ταβέρνα των Αφών Δημητριάδη, γραφική έδινε το παρών.

Three o clock - Τρεις το πρωί.

Δυο τρεις παρέες γλεντζέδων Βεροιωτάδων φιλοξενούνται και τιμούν ιδιαίτερα το περίφημο κοκορέτσι τους, νοστιμότατο μεζέ, με τέχνη φτιαγμένο. Μερακλωμένοι σιγοντάρουν τον Νίκο Γούναρη στο «Κάιρο», τραγούδι από το Μισίρι της Αραπιάς φερμένο. Μετά ο Φώτης Πολυμέρης, και ακολουθούσε ο Άλκης Παγώνης. Απόλυτη μαγεία... Κατάνυξη; Ίσως....

Στις απέναντι σαχνισιές που στηρίζουν τους Βεροιώτικους οντάδες, τα ανοιγμένα παράθυρα αφήνουν τις νότες να ακουμπούν σ' αυτιά των μισοκοιμισμένων ζευγαριών και κάπου- κάπου μικρές, κοντές, καυτές ανάσες φανερώνουν τη ζωή.

Την ίδια ζωή, που την επόμενη εβδομάδα, όταν όλα θα έχουν τελειώσει, θα ξαναπάρει τον παλιό, συνηθισμένο ρυθμό της μονοτονίας. Με λιγότερο κέφι και ίσως, με νερωμένο κρασί.

ΝΕΑ από τον ΤΟΠΙΚΟ ΤΥΠΟ και όχι μόνον

Από τον Γραμματέα του Συλλόγου Κλημη Ομηρο

Επειδή η εφημερίδα του Συλλόγου μας δεν εξεδόθη το τρίτο τρίμηνο, τα νέα της πόλης μας είναι αρκετά σε περιεχόμενο. Ήδη είναι γνωστά στους Βεροίεις αναγνώστες μας, αλλά είναι άγνωστα στα μέλη μας που δεν διαβάζουν τοπικό τύπο.

Και ζήτω μας και μπράβο μας. Το Ελληνικό Σουβλάκι με πίτα και γύρο παγκοσμιοποιήθηκε. Η εταιρεία Sounlakihut των αδελφών Φωτιάδη στην Αυστραλία κατετάγη στην 16η θέση μεταξύ των 100 νέων εταιρειών στην χώρα. Ήδη κατοχύρωσαν την ιδιοκτησία του ονόματος στην Ευρώπη, στην Κίνα και την Αυστραλία. Θα ακολουθήσει η κατοχύρωση στην Ασία και σύντομα στην Κύπρο θα τρώνε «Sounlakihut»

Και το πιο «αξιοπερίεργο»; Σκοπεύουν να πουλήσουν το φρανσάιζ και στην Ελλάδα. Και λέει να προκύψει το Αυστραλέζικο πιο νόστιμο !!

«**Ημερησία**»

Το πρώτο Αιολικό πάρκο της Ημαθίας. Έπλεσαν οι υπογραφές για τη δημιουργία του πρώτου Αιολικού Πάρκου στην Ημαθία, μεταξύ του Συνεταιρισμού του Δασοκτήματος Σελίου και της εταιρείας Acciona Energiaki. Στο δασόκτημα θα τοποθετηθούν 40 ανεμογεννήτριες οι οποίες θα παράγουν 2 MW (μεγαβάτ) εκάστη. Συνολικά 80 MW, τα οποία αρκούν να καλύψουν τις ανάγκες 25.000 - 30.000 οικιών. Πρόκειται για ένα πρωτότυπο έργο στην Ημαθία, πολύ φιλικό για το περιβάλλον και επί πλέον τα Αιολικά Πάρκα αποτελούν πόλο τουριστικής έλξης κυρίως για τους μαθητές και άλλες παρεμφερείς κοινότητες. Από εμάς, μπράβο στον συνεταιρισμό του Σελίου.

«**Ημερησία**»

Χαράς ευαγγέλια για το Σωσσίδειο Γηροκομείο της Βέροιας. Μέχρι τώρα λειτουργούσε αποκλειστικά από τις προσφορές των Βεροιωτών και όχι μόνον. Δεν είχε την προβλεπόμενη ειδική πιστοποίηση από το Υπουργείο Υγείας, την οποία για ατελείωτα χρόνια, διεκδικούσε το Γηροκομείο μας, προκειμένου να λαμβάνει κρατική επιχορήγηση. Πλέον, εξεδόθη το πολυπόθητο έγγραφο της πιστοποίησης από το Υπουργείο Υγείας, που πιστοποιεί την Μ.Φ.Η. Σωσσίδειου Γηροκομείου Βέροιας ως φορέα παροχής υπηρεσιών δευτεροβάθμιας Κοινωνικής φροντίδας, με το οποίο πλέον απρόσκοπτα και εσασί το Γηροκομείο θα επιχορηγείται από το Κράτος μέσω των υπηρεσιών της Νομαρχίας.

Χαιρόμαστε που επί τέλους θα καλυτερεύσει ακόμη περισσότερο, η γνωστή σε όλους μας, ποιότητα προσφοράς στους ηλικιωμένους πατριώτες μας.

«Λαός»

Όλοι μας μεγαλώσαμε στην Βέροια με την βεβαιότητα ότι, η πόλη μας κάθεται επάνω σε πλέγμα υπογείων στοών που χάνονταν στην ιστορία των μύθων και των υπερβολών. Να λοιπόν που εντατικοποιούνται οι έρευνες για τις αρχαίες στοές της Βέροιας από την ΙΖ Εφορία Κλασικών Αρχαιοτήτων. Ο Δήμος Βέροιας έκανε τομή στην αυλή του 3ου και 14ου Σχολείου όπου βρέθηκε τμήμα των αρχαίων στοών της πόλης μας. Η Δήμαρχος Βέροιας παρούσα στην διερεύνηση δήλωσε. «Οι στοές αυτές μπορεί να δώσουν νέα ιστορικά στοιχεία που να αποδεικνύουν για άλλη μια φορά την σημαντική ιστορία της πόλης στις διάφορες ιστορικές περιόδους. Οι έρευνες θα συνεχισθούν».

Η πόλη αποκαλύπτει την ιστορία της.

«Λαός»

Ο Πολιτιστικός Όμιλος Ξηρολίβαδου και τι δεν προγραμματίσει για το φετινό καλοκαίρι !!! Μέλη του, μαζί με μέλη του ΣΧΟ Βέροιας, με νυχτερινή ανάβαση κατέκτησαν την κορυφή του Ξηροβουνίου 1804 μ. Προγραμματίσαν Διαγωνισμό Παιδικής Ζωγραφικής με την επίβλεψη της κ. Δήμητρας Κουτόβα και τα έργα των παιδιών εκτέθηκαν στο Π. Κέντρο. Εμπλουτίσθηκε η βιβλιοθήκη του Κέντρου με 70 τόμους βιβλίων δωρεά του κ. Κ. Μπιζιούρα. Καταρτίσθηκε πρόγραμμα εκδηλώσεων που άρχισε την 15η Ιουλίου και έληγε την 23η Αυγούστου, με ένα μοναδικό αποχαιρετιστήριο παραδοσιακό γλέντι. Συνολικά τριάντα διαφορετικές εκδηλώσεις έγιναν στο Ξηρολίβαδο. Δυστυχώς ο περιορισμένος χώρος δεν μας επιτρέπει να παραθέσουμε μία προς μία όλες τις εκδηλώσεις και τα δρώμενα από τον Πολιτιστικό Όμιλο του Ξηρολίβαδου. Μας επιτρέπει όμως να τον συγχαρούμε για το έργο του. Έργο, που προάγει όλους τους Ξηρολιβαδιώτες.

«Βέροια»

«ΒΕΡΟΙΑ ΣΥΝΗΧΗ ΠΟΛΗ»_ Το χάρηκαν και η Βέροια και οι πολίτες της.

Αντιγράφουμε από το «Λαός» της Βέροιας την επικεφαλίδα του άρθρου.

«Είχε χρόνια πολλά η πόλη της Βέροιας να ζήσει αυτό που έζησε το τριήμερο (19-20-21- Ιουνίου). Η πόλη γέμιζε μουσικές και ήχους που αιφνιδίαζαν ευχάριστα τον κόσμο σε κάθε δρόμο και πλατεία και οι πολίτες μικροί και μεγάλοι, φάνηκε να το καίρονται και να το δείχνουν με την ευμέτοχή και το χαμόγελο τους. Δυο ξεχωριστές μεγάλες βραδιές νομίζουμε πως ήταν η ρεμπέτικη - λαϊκή της Μπαρμπούτας που το κοινό ξαναθυμήθηκε τις παλιές καλές ημέρες της Εβραϊκής συνοικίας και η βραδιά με τις άριες στην Πλατεία Ωρολογίου».

Όσο για το σύνολο των εκδηλώσεων που οργάνωσε η ΚΕΠΑ του Δήμου Βέροιας και τις συναυλίες των εκημάτων, μικρών και μεγάλων, αυτές απέδειξαν ότι μπορούν να γίνουν πολλά ωραία πράγματα στην πόλη, μικρά ή μεγάλα με εφόδια την ψυχή κυρίως και την εμπειρία της οργάνωσης, που όπως φαίνεται υπάρχει και πάλλεται στην πόλη. Στην όμορφη αυτή εκδήλωση ο Σύλλογός μας ήταν παρών με μέλη του Διοικ. Συμβουλίου να συμμετάσχουν.

Λυπούμεθα που δεν έχουμε την δυνατότητα λόγω χώρου να παραθέσουμε τα φωτογραφικά στιγμιότυπα που παραδέτει η εφημερίδα της Βέροιας.

Αντίο Ιστορική Πλάτανε. Ορφάνεψε ο Πλάτανος της πλατείας Ωρολογίου από τα κλαδιά του. Μέρα μεσημέρι έσπασε ο μεγάλος βραχίονας του, ευτυχώς χωρίς απώλειες και για λόγους ασφαλείας έκοψαν και τον έτερο, με αποτέλεσμα οι Βεροιείς να βλέπουν σήμερα ένα πλάτανο «γυμνό». Χαρακτηριστικά ο «Λαός» σημειώνει ψιθύρους κάποιων Βεροιωτάδων!!

«Τον χάσαμε τον πλάτανο πατριώτη...» ή «Χαιρέτα μας τον πλάτανο!» Ας ελπίσουμε η φύση να λειτουργήσει και ο πλάτανος να αποκτήσει ξανά τον ίσκιό του και ας μη ξεχνάμε ότι, το 1977 με υπουργική απόφαση, που δημοσιεύθηκε στην Εφημ. της Κυβερνήσεως, χαρακτηρίστηκε ως ιστορικό «Διατηρητέο Μνημείο της Φύσης».

«Λαός»

•••••
 • Το εξοχικό κέντρο «Μπαρμπούτα» στην ομώνυμη πανέμορφη περιοχή της Βέροιας το γνωρίζουμε όλοι. Γενιές Βεροιωτών, το ολιγότερο ένα καφέ ήπιαν εκεί. Εναλλάχθηκαν πολλοί καταστηματαρχες όλα αυτά τα χρόνια, άλλοι πέτυχαν και άλλοι όχι. Πρόσφατα, την διεύθυνση της Μπαρμπούτας την ανέλαβε ο κ. Γιάννης Τσιροφίδης, που με την γνώση και την εμπειρία οργάνωσης που διαθέτει, έκανε το νέο ξεκίνημα, και το παρομοιάζει με έκρηξη φαιστείου, αν ερμηνεύουμε σωστά το γράφημα της καινούριας κάρτας του καταστήματος. Διαπιστώσαμε «ιδίους όμμασι» την αλλαγή που είναι εμφανής και σε υψηλό βαθμό σε όλους τους τομείς. Ελπίζουμε η αλλαγή να γίνει ουσιαστική ώστε το πανέμορφο κέντρο να γίνει στέκι των καλοφαγάδων και όχι μόνο.
 •••••

Βεργίνα! Νέα ευρήματα βρέθηκαν λίγα μέτρα από την περυσινή ανακάλυψη του Χάλκινου αγγείου, που περιείχε μια χρυσή πυξίδα, ένα πολύτιμο ολόχρυσο στεφάνι βαλανιδιάς, τοποθετημένα επάνω στα καμένα οστά ενός νεκρού, που η εξέταση έδειξε πως επρόκειτο για νεαρό άνδρα. Φέτος λοιπόν βρέθηκαν δύο μεγάλων διαστάσεων μετάλλινα αγγεία: μια, μοναδική για το υλικό της, ασημένια λήκυθος με πώμα και μια ασημένια υδρία, στην οποία μάλιστα υπήρχαν και οστά. Τι εκπλήξεις μας επιφυλάσσει ακόμη η περιοχή;

«Λαός»

«Η Βέροια είναι πόλη πανευτυχής διότι πληθαίνουν οι δωρητές της». Με αυτή την φράση η Δήμαρχος της Βέροιας Χαρούλα Ουσουλιτζόγλου ξεκίνησε τον χαιρετισμό της κατά την τελετή παραλαβής οικίας για την φιλοξενία (αυτόνομη διαβίωση), των παιδιών του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων ΑΜΕΑ του Ν. Ημαθίας. Την εν λόγω οικία που βρίσκεται στο Σέλι, δώρισε η κ. Μαρία Ουσαντοπούλου. Η τελετή έγινε με κάθε επισσημότητα, με όλες τις Αρχές της πόλης παρούσες. Να ευχαριστήσουμε και εμείς την δωρήτρια από την μεριά μας.

«Λαός»

Υπογράφηκε τελικά η σύμβαση για την κατασκευή του κολυμβητηρίου Βεροίας. Πρόκειται για την κατασκευή κλειστού κολυμβητηρίου θα περιλαμβάνει: Δύο πισίνες Ολυμπιακών διαστάσεων, μία παιδική, κερκίδα 1000 θέσεων, και βοηθητικούς χώρους όπως, (αποδυτήρια, γραφεία κ. λ. π.). Χρόνια οι Βεροιώτες το περίμεναν και τώρα ολοκληρώνεται. Συγχαρητήρια σε όλους για αυτή την επιτυχία.

«Λαός»

«Ευφυής πόλη» η Βέροια ως το τέλος του 2009. Σε «έξυπνο οικισμό» θα μετατραπεί η πόλη της Βέροιας έως το τέλος του χρόνου, καθώς θα αναπτυχθεί στο κέντρο της πόλης και σε έκταση 500 στρεμμάτων δημόσια υποδομή 25 σημείων ασύρματης ευρυζωνικής πρόσβασης (WiFi), η οποία θα προσφέρεται δωρεάν σε κατοίκους και επισκέπτες. Το έργο χρηματοδοτείται από το Γ' ΚΠΣ και θα αναπτυχθεί σε τέσσερις παραμέτρους: Υπηρεσίες Ψηφιακής Κοινότητας και Ηλεκτρονικής Δημοκρατίας, Υπηρεσίες Κοινωνικής Φροντίδας, Υπηρεσία υποστήριξης τουριστών και επισκεπτών και Υπηρεσία εκπαίδευσης.

Οίνος, λόγος και τσιπουρογοιορτή. Σαββατοκύριακο αφιερωμένο στον οίνο, το πνεύμα, το τσίπουρο και τη διασκέδαση ήταν το Σάββατο και η Κυριακή 31 Οκτωβρίου - 1 Νοεμβρίου. Με τον τίτλο «Τσιπουρογοιορτές- Καζάνι που βράζει 2009» διοργάνωσε η ΚΕΠΑ Βεροίας με το Συμπόσιο «Οίνος και Λόγος», που έγινε στην Αντωνιάδειο Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών.

Αργότερα στην πλατεία Δημαρχείου στήθηκε το παραδοσιακό καζάνι που βράζει το τσίπουρο, που απόλαυσαν δεκάδες επισκέπτες με μεζέ, τυριά και φασουλονταβά. Το γλέντι τελείωσε την Κυριακή το βράδυ, με πάρα πολλούς να χορεύουν στους ήχους του κλαρίνου, της ποντιακής λύρας, και των χάλκινων οργάνων.

«Λαός»

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΟΞΥΡΡΥΓΧΕΙΟ ΠΑΠΥΡΟΙ

Από τον Γραμματέα του Συλλόγου Κλήμη Όμηρο

Περιδιαβαίνοντας στο Διαδίκτυο, ανακάλυψα μια πύλη γνώσεων. Το όνομα αυτής, Diodos.gr. Το Περιεχόμενο της ιστοσελίδας απολύτως ιστορικό με θέματα παρμένα από την Αρχαία Ελλάδα. Ποιητές, Εφευρέτες, Πολιτικοί, Φιλόσοφοι, Ιστορικοί, Θεοί-Ημίθεοι-Ήρωες, Αρχαία κείμενα, και άλλα πολλά θέματα.

Μέσα στα άλλα πολλά θέματα, υπήρχε και το θέμα της επικεφαλίδας που κίνησε την περιέργειά μου να το ψάξω, διότι Οξύρρυγχος, είναι το ψάρι που τα αυγά του κάνουν το πανάκριβο χαβιάρι.

Αυτοί λοιπόν οι Πάπυροι βρέθηκαν στην τοποθεσία «Οξύρρυγχος», εξ ου και το όνομά του τίτλου. Το περιεχόμενο των παπύρων, είναι αποσπάσματα αλληλογραφίας του Ρωμαίου συγκλητικού **Μενένιου Άπιου**, στον φίλο του **Ατίλιο Νάβιο**, ο οποίος τον διαδέχεται στην διακυβέρνηση της Αχαΐας και τον συμβουλεύει για το πώς μπορεί να χειριστεί του Έλληνες.

Σημειώστε ότι, η μετάφραση έγινε από τον καθηγητή Κωνσταντίνο Τσάτσο και δεύτερο πρόεδρο της Ελλ. Δημοκρατίας από την μεταπολίτευση και εντεύθεν.

Από την Ρωμαϊκή κυριαρχία στην Ελλάδα έχουν περάσει 1700 -1800 χρόνια και η περιγραφή των Ελλήνων, από τον απερχόμενο συγκλητικό προς τον αντικαταστάτη του, θαρρείς ότι γράφτηκε σήμερα. Τα ελαττώματα και τα προτερήματα της φυλής μας είναι φαίνεται διαχρονικά. Η μόνη εξήγηση αυτού του φαινομένου είναι αυτή η απλή απάντηση. **Μα, αφού είμαστε Έλληνες!!!!**

Το όλο κείμενο αποτελείται από 12 Αποσπάσματα, υπάρχουν κάποια χάσματα από απώλεια των κειμένων μα αυτό δεν αλλάζει το όλο κείμενο. Οι έντονες επισημάνσεις είναι δικές μου και η δημοσίευση των αποσπασμάτων θα γίνει ανάλογα με τον χώρο που θα διαθέτουμε σε κάθε τεύχος μας και μέχρι την ολοκλήρωση του αρχαίου κειμένου.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΠΡΩΤΟ

...κερδίσαμε αγαπημένη Ατίλιε τον κόσμο με τις λεγεώνες μας, αλλά θα μπορούσαμε να τον κρατήσουμε μονάχα με την πολιτική τάξη που θα του προσφέρουμε. Διώξαμε τον πόλεμο στις παρυφές της γης. Από τον Περσικό κόλπο, ως την Μαυριτανία και από την γη των Αιθιοπών ως την Καληδονία, αδιατάρακτη βασιλεύει η Ρωμαϊκή ειρήνη. Δύσκολο φαίνεται να εξηγήσει κανείς, πως μια πόλη εφθάσε να κυβερνά την Οικουμένη.

Μέσα στου λόγους όμως που θα αναφερόταν για μια τέτοια εξήγηση θα έπρεπε πρώτος να ήταν ετούτος: **Καταλάβουμε καθαρά και έγκαιρα πως υποτάσσοντας ξένους λαούς αναλαμβάνουμε μίαν ευθύνη για την ευημερία τους. Τούτη η συνείδηση της ευθύνης διακρίνει του βαρβάρους κατακτητές από τους Κοσμοκράτορες. Μονάχα ο Αλέξανδρος πριν από μας είχε την συνείδηση τούτης της ευθύνης. Ευτυχώς για την δόξα της Ρώμης, πέθανε νέος, γιατί αλλιώς θα ήτανε οι Έλληνες σήμερα οι άρχοντες του κόσμου.**

Αλίμονο στους λαούς όταν τις προσπάθειες τους τις ενσαρκώνουν μονάχα σε μεμονωμένα άτομα που περνούν και όχι σε ανθρώπινες κοινότητες, σε θεσμούς που αντέχουν στην ροή των πραγμάτων και σηκώνουν άνετα τον όγκο των πολύχρονων έργων.

Έχουμε την σοφία να μην θέλουμε να είμαστε δυσβάσταχτοι εκμεταλλευτές των λαών που υποτάχτηκαν στην εξουσία μας.

...Αλλά δεν φτάνει να τους χαρίζουμε την ειρήνη και τάξη, γιατί αυτά είναι αρνητικά στοιχεία, είναι όροι, δεν αποτελούν την ουσία της ευδαιμονίας των ανθρώπων.

...θα έπρεπε και της φιλοσοφίας και της ποίησης τα δώρα να σκορπούσαμε στις χώρες που κυβερνούμε. Το μέγα όμως τούτο έργο είμαστε άξιοι να το κάνουμε μόνο στις Δυτικές επαρχίες, γιατί εκεί που βρίσκεσαι εσύ, οι Έλληνες το επιτελούν ακόμη σήμερα καλύτερα από μάς. Ας επαναλάβουμε και εμείς την δυσάρεστη ομολογία του Οράτιου Φλάκκου: *Graecia capta, ferum victorem cepit, et artes itulit agresti Latio.*

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟ

...μάθε φίλτατε μου Ατίλιε, πως όσοι θέλουν να είναι κοσμοκράτορες,

πρέπει να έχουν νοοτροπία πατρικών και όχι νοοτροπία ιππέων.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΡΙΤΟ

Ο Έλληνας είναι πιο εγωιστής από εμάς και συνεπώς από όλα τα έθνη του κόσμου. Το άτομό του είναι «πάντων χρημάτων μέτρον» κατά το ρητό του Πρωταγόρα. Αδέσμευτο, αυθαίρετο και ατιθάσο, αλλά και αληθινά ελεύθερο, ορθώνεται το «εγώ» των Ελλήνων. Χάρης σε αυτό σκεφθήκανε πηγαία, πρώτοι αυτοί, **όσα εμείς αναγκαζόμαστε σήμερα να σκεφθούμε σύμφωνα με την σκέψη τους.** Χάρης σε αυτό βλέπουν με τα μάτια τους και όχι με τα μάτια εκείνων που είδαν πριν από αυτούς. Χάρης σε αυτό η σχέση τους με το σύμπαν, με τα πράγματα και τους ανθρώπους δεν μπαγιατεύει, αλλά είναι πάντα νέα, δροσερή και το κάθε τι, χάρης σε αυτό το «εγώ» αντιχτυπάει σαν πρωτοφανέρωτο στην ψυχή τους. Είναι όμως και του καλού και του κακού πηγή τούτο το χάρισμα. Το ίδιο «εγώ» που οικοδομεί τα ιδανικά πολιτικά συστήματα, αυτό διαλύει και τις πραγματικές πολιτείες των ανθρώπων.

Και ήρθανε καιροί όπου ο ελληνικός εγωισμός ξέχασε την τέχνη που οικοδομεί τους ιδανικούς κόσμους, αλλά δεν ξέχασε να γκρεμίζει τις πραγματικές πολιτείες.

Και εμείς τους συναντήσαμε, καλέ Ατίλιε, σε τέτοιους καιρούς και γι αυτό η κρίση μας γι αυτούς, συμβαίνει να είναι τόσο αυστηρή που κάποτε καταντά άδικη. Αλλά πώς να μην είναι; Η μοίρα μας έταξε νομοθέτες του κόσμου και το Ελληνικό άτομο περιφρονεί τον Νόμο. **Δεν παραδέχεται άλλη κρίση δικαίου παρά την ατομική του, που δυστυχώς στηρίζεται σε ατομικά κριτήρια.** Απορείς πως η πατρίδα των πιο μεγάλων νομοθετών, έχει τόση λίγη πίστη στον Νόμο. Και όμως από τέτοιες αντιθέσεις πλέκεται η ψυχή των ανθρώπων και η πορεία της ζωής των. Σπάνια οι Έλληνες πείθονται **«τοις κείνων ρήμασι».**

Πείθονται μόνο στα ρήματα τα δικά τους και αλλάζουν τους Νόμους κάθε λίγο ανάλογα με τα κέφια της στιγμής, ή όταν δεν μπορούν να τους αλλάξουν, τους αντιμετωπίζουν σαν εχθρικές δυνάμεις και τότε μεταχειρίζονται εναντίων τους την βία ή το δόλο. Α! πόσο την χαιρέται ο Έλληνας την εύστροφη καταδολίευση τους, τους σοφιστικούς διαλογισμούς που μεταβάλουν τους Νόμους σε ράκη.

Ο Έλληνας έχει την πιο αδύνατη μνήμη από εμάς, έχει την λιγότερη συνέχειι στον πολιτικό του βίο. Είναι ανυπόμονος και κάθε λίγο, μόλις δυσκολέψουν τα πράγματα, αποφασίζει ριζικές μεταρρυθμίσεις. Θεός να σαγηνεύσεις την εκκλησία του δήμου σε μια πόλη ελληνική. **Πες τους: «Σας υπόσχομαι αλλαγή». Πες τους «Θα θεσπίσω νέους νόμους».** Αυτό αρκεί. Με αυτό χορταίνει η ανυπομονησία τους, το αφίκορο πάθος τους.

Τι φαινές συλλήψεις θα βρεις μέσα σε αυτά τα ελληνικά δημιουργήματα της ιδιοτροπίας της στιγμής! Εμείς δειλά-δειλά και μόνο με το χέρι του πραιτώρα τολμήσαμε, διολισθαίνοντας μέσα στους αιώνες να ξεφύγουμε από του άκαμπτους κλοιούς της Δωδεκαδέλτου μας, και πάλι διατηρώντας όλους του τύπους, όλα τα εξωτερικά περιβλήματα. Τούτη η υποκρισία των μορφών, όταν η ουσία αλλάζει, δείχνει πόση είναι η ταπεινοφροσύνη μας μπρος σε κάθε τι που είναι θεσμός και έθος και παράδοση, πόσο το παρελθόν και η συνέχειά του βαραίνουν στην πορεία μας και πόσο δίκαια αντέχουμε αιώνες εκεί που οι Έλληνες εκάμφθησαν σε δεκαετηρίδες.

Μέσα στους πιο πολλούς Έλληνες, άμα σκάψεις λίγο, θα βρεις ένα ισχνό υπερόπτη Κοριολανό, έναν άσημο εκδικητικό Αλκιβιάδη, ένα «εγώ» μεγαλύτερο από την πατρίδα.

Όχι βέβαια σε όλους, αλλιώς δεν θα υπήρχαν σήμερα πια ελληνικές πόλεις. Αλλά όποιος διοικεί σαν κι εσένα, έναν λαό, πρέπει να γνωρίζει τις άρχουσες ροπές, που δεν φτάνουν βέβαια ως την φανερή ακρότητα του ωραίου Αθηναίου ή του δικού μας Γάϊου Μάρκου, αλλά τείνουν προς εκεί. Οι πολλοί, από χίλιους δυο λόγους, γιατί είναι πιο μικροί και πιο αδύνατοι, σταματούν μεσοδρομής. Μα και με αυτούς το κακό γίνεται.

Οι Έλληνες λίγα πράγματα σέβονται και σπάνια όλοι τους τα ίδια. Και προς κακού και προς καλού στέκουν πάνω από τα πράγματα. Για να κρίνουν αν ένας νόμος είναι δίκαιος, θα τον μετρήσουν με το μέτρο της προσωπικής τους περίπτωσης ακόμα κι όταν υπεύθυνα τον κρίνουν στην εκκλησία ή στο δικαστήριο. Ο Έλληνας ζητεί από τον νόμο δικαιοσύνη για την δική του προσωπική περίπτωση. Εάν τύχει και ο νόμος, δίκαιος στην ολότητα του δεν ταιριάζει σε λίγες περιπτώσεις όπως η δική του, δεν μπορεί αυτό να το παραδεχτεί.

Και εν τούτοις τετρακόσια χρόνια τώρα το διακήρυξε ο μεγάλος τους ο

πλάτων, πως τέτοια είναι η μοίρα και η φύση των νόμων, πως άλλο νόμος και άλλο δικαιοσύνη. Το διακήρυξε και αυτό ο Σταγειρίτης χωρίζοντας το δίκαιο από το επιεικές. Δεν δέχεται να θυσιάσει την δική του περίπτωση, το δικό του εγώ σε έναν νόμο σκόπιμο και δίκαιο στην γενικότητα του.

Έτσι είναι πολλοί στις πόλεις που τώρα πρόκειται να διοικήσεις. Έτσι διαφορετικοί, αν όχι από εμάς, όμως από τους πατέρες μας, που θεμελίωσαν το μεγαλείο της παλιάς, της αληθινής μας δημοκρατίας.

Συνέχεια στο επόμενο τεύχος μας.

ΕΛΛΗΝΕΣ

« Παράξενο, ατίθασο πλάσμα ο Έλληνας »

Προ ετών, σε διαγωνισμό που έγινε στην Ουάσιγκτον για τον καταλληλότερο χαρακτηρισμό ενός λαού, εκείνου που θα παρουσιάζει καλύτερα την ψυχολογία του, πήραν μέρος περίπου ένα εκατομμύριο άτομα. Δεκαπενταμελής επιτροπή από επιστήμονες επέλεξε ομόφωνα και βράβευσε τον δικαστή Ν. Κέλλυ για τον επιτυχημένο χαρακτηρισμό του Έλληνα. «Μπροστά στο δικαστήριο της αδέκαστης ιστορίας, γράφει ο δικαστής, ο Έλληνας αποκαλύφθηκε πάντοτε κατώτερος από τις περιστάσεις, αν και από διανοητική άποψη κατείχε πάντοτε τα πρωτεία. Ο Έλληνας είναι ευφυέστατος, αλλά και εγωιστής, δραστήριος αλλά και αμέθοδος, φιλότιμος αλλά γεμάτος προλήψεις, θερμόαιμος ανυπόμονος αλλά και πολεμιστής. Έχτισε τον Παρθενώνα και αφού μέθυσε από την αίγλη του τον άφησε αργότερα να γίνει στόχος έριδων, ανέδειξε τον Σωκράτη για να τον δηλητηριάσει, θαύμασε τον Θεμιστοκλή για να τον εξορίσει, υπηρέτησε τον Αριστοτέλη για να τον καταδιώξει, γέννησε τον Βενιζέλο για να τον δολοφονήσει. Έχτισε το Βυζάντιο για να το εκτουρκίσει, έφερε το '21 για να το διακυβεύσει, δημιούργησε το 1909 για να το λησμονήσει. Τριπλασίασε την Ελλάδα και παραλίγο να τη θάψει. Κόπτεται τη μια στιγμή για την αλήθεια και την άλλη μισεί αυτόν που αρνείται να υπηρετήσει το ψέμα. Παράξενο πλάσμα, ατίθασο, περίεργο, εγωπαθές και σοφόμωρο ο Έλληνας. Λυπηθείτε τον, θαυμάστε τον αν θέλετε. Κι αν μπορείτε προσπαθήστε να τον ταξινομήσετε ».

Στον Αθηναϊκό τύπο δημοσιεύθηκε το παρακάτω κείμενο που αφορά όλους τους απανταχού Μακεδόνες.

Κοινό ψήφισμά των Μακεδονικών Οργανώσεων ανά τον κόσμο

«Διαφύλαξη των εθνικών συμφερόντων και της εθνικής αξιοπρέπειας». Το ζητούμενο από το κοινό ψήφισμα, των **Μακεδονικών Οργανώσεων**, ανά τον κόσμο, είναι κατηγορηματικό. Και εν όψει των διαπραγματεύσεων για το όνομα των Σκοπίων, αλλά και των αποφάσεων για το ευρωπαϊκό μέλλον της γειτονικής χώρας στο προσεχές Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Δεκεμβρίου, τα μέλη των **Μακεδονικών Οργανώσεων**, στο ψήφισμά τους, επιμένουν στη σκληρή εθνική γραμμή, ζητώντας από την κυβέρνηση να «εγκαταλείψει την πολιτική του γεωγραφικού προσδιορισμού».

Σημειώνουν ότι «δεν πρόκειται να δεχθούν την περιληψη του όρου **Μακεδονία** στο όνομα του κράτους των Σκοπίων και τονίζουν ότι η χώρα μας οφείλει να κάνει χρήση του δικαιώματος της αρνησικυρίας (βέτο) στους διεθνείς οργανισμούς, εάν προηγουμένως δεν έχει επιλυθεί όχι μόνο το ζήτημα του ονόματος, αλλά και τα συναφή προβλήματα "εθνότητας", "γλώσσας", και "υψηκότητας"».

Το ψήφισμα αναφέρει μεταξύ άλλων πως «οι Μακεδονικές Οργανώσεις καθώς και οι φορείς που υποστηρίζουν τις θέσεις και τις απόψεις των τριών εκατομμυρίων Μακεδόνων, τόσο στο εσωτερικό της χώρας όσο και στο εξωτερικό, έχοντας επίγνωση της κρισιμότητας στην οποία έχει περιέλθει η διαπραγμάτευση για το όνομα της πΓΔΜ, καλούν την κυβέρνηση καθώς και τους πολιτικούς αρχηγούς και βουλευτές όλων των κομμάτων, όπως διαφυλάξουν τα εθνικά, συμφέροντα και

την εθνική αξιοπρέπεια από την επιβουλή των Σλάβων των Σκοπίων κατά της ιστορίας και του πολιτισμού της Μακεδονίας και συνακόλουθα της Ελλάδος».

ΔΗΛΩΝΟΥΝ ότι δεν πρόκειται να δεχθούν τη συμπερίληψη του όρου Μακεδονία στο όνομα του κράτους των Σκοπίων.

ΖΗΤΟΥΝ από την κυβέρνηση να εγκαταλείψει την πολιτική του γεωγραφικού προσδιορισμού και να συμπεριλάβει στη διαπραγμάτευση και τα ζητήματα του καθορισμού της ονομασίας του έθνους, της υψηκότητας και της γλώσσας, ώστε να αποτραπεί η χρήση του όρου Μακεδονία.

ΚΑΛΟΥΝ την κυβέρνηση να αρνηθεί την έναρξη ενταξιακών διαπραγματεύσεων μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της πΓΔΜ, καθώς και την ένταξη της στο ΝΑΤΟ ή σε άλλους διεθνείς οργανισμούς, στου οποίους η χώρα μας έχει το δικαίωμα της αρνησικυρίας, προτού λυθούν τα προβλήματα του ονόματος, της εθνότητας, της υψηκότητας και της γλώσσας.

Τρία εκατομμύρια Μακεδόνες στην Ελλάδα και τη διασπορά

Οι 80 ενώσεις που υπέγραψαν το παραπάνω ψήφισμα εκπροσωπούν, σύμφωνα με στοιχεία, περί τε τρία εκατομμύρια Μακεδόνες στην Ελλάδα και τη διασπορά. Όπως έγινε γνωστό, το ψήφισμα εστάλη ήδη στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας Κάρολο Παπούλια, τους Έλληνες βουλευτές και ευρωβουλευτές και σε Μέσα Ενημέρωσης στην Ελλάδα και το Εξωτερικό. Μακεδονικές Ενώσεις, που το υπέγρα-

ψαν, είναι μεταξύ άλλων οι:

- Παμμακεδονικές Ενώσεις Αυστραλίας, Καναδά και Ευρώπης.
- Μακεδονικά Τμήματα Αφρικής.
- Κέντρο Μακεδονικών Σπουδών (ΗΠΑ).
- Διεθνές Ίδρυμα Μεγάλου Αλεξάνδρου.
- Σωματείο ΑΧΕΠΑ «Μέγας Αλέξανδρος».
- Πανελλήνιος Ομοσπονδία Μικρασιατικών Σωματείων.
- Ροταριανός Ομίλος Θεσσαλονίκης.
- Παμμακεδονική Οργάνωση Γυναικών.
- LIONS Εγνατίας.
- Ινστιτούτο «Αριστοτέλης».
- Στέγη Μακεδονικού Πολιτισμού.
- Καρίπειο Ίδρυμα Μελετών Μακεδονίας - Θράκης.
- Ίδρυμα Δημητρίου και Μαρίας Δεληβάνη.
- Ιατρικός Σύλλογος Θεσσαλονίκης.
- Πανελλήνιος Ομοσπονδία Θρακικών Σωματείων.
- Ομοσπονδία Δυτικομακεδονικών Σωματείων Θεσσαλονίκης.
- Παμμακεδονική Συνομοσπονδία Αθηνών.**
- «**Ομάδα 21**» Μακεδονίας - Θράκης.
- Ένωση Ποντίων Μακεδονίας.
- Σύλλογος Σαρακατσαναιών Θεσ/νίκης «Η Ένωση».
- Σύνδεσμοι Μοναστηριωτών «Καρτερία» και «Ελπίς».
- Πολιτιστική Εταιρεία Πανελλήνων «Μακεδόνος».
- Ομοσπονδία Συλλόγων Κεντρικής Μακεδονίας. (ΟΣΚΜΑ)**
- Ομίλος Πολιτιστικής Ανάπτυξης Θεσσαλονίκης.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΝΕΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Τον Μάνα Ιούλιο έγινε η παρουσίαση του μυθιστορήματος του Γιώργου Τσαλέρα «Στον Καιρό των Καταιγίδων» και ο συγγραφέας είχε την ευγενή καλοσύνη να αφιερώσει στον Σύλλογό μας ένα αντίτυπο, που από τούδε θα κοσμήει την βιβλιοθήκη μας. Τον ευχαριστούμε και από τις στήλες του Ημαθίωνα.

Μετά τα αποτελέσματα των Εθνικών Εκλογών της 4ης Οκτωβρίου 2009, ο Σύλλογός μας δημοσίευσε στις Εφημερίδες της Βέροιας, το παρακάτω κείμενο, συχαίροντας όλους του εκλεγέντες Βεροιώτες Βουλευτές.

«Ο Πρόεδρος και το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Βεροιώτων Αθηνών συχαίρει τους κ.κ. Αναστάσιο Σιδηρόπουλο και Χαλκίδα Μιχαήλ για την επάξια επανεκλογή τους στο αξίωμα του Βουλευτή Ημαθίας, καθώς και τον κ. Χρυσοχοίδα Μιχαήλ συμπατριώτη μας και επίτιμο μέλος του Συλλόγου μας, τόσο για την επανεκλογή του, όσο και για την επάξια ανάληψη του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη. Επίσης συχαίρουμε τους κ. Αθανάσιο Γικόνογλου και Άγγελο Τόλκα για την πρώτη τους εκλογή ως Βουλευτών Ημαθίας. Στους ανωτέρω, ο Σύλλογός μας εύχεται καλή δύναμη, καλές επιτυχημένες και αποτελεσματικές παρουσίες στην Βουλή των Ελλήνων». Επίσης απέστειλε συχαρητήρια επιστολή για τον καθένα.

Την Κυριακή 11 Οκτωβρίου, στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Αθηναίων, πραγματοποιήθηκε από την ΟΣΚΜΑ ομιλία με θέμα «Μακεδονικοί Αγώνες του 1912-13» με ομιλήτη τον ιστορικό ερευνητή κ. Κων/νο Αντωνιάδη. Την ομιλία παρακολούθησε πλήθος μελών από τα Σωματεία της Κ. Μακεδονίας. Τον Σύλλογό μας τον αντιπροσώπευσαν ο Πρόεδρος, ο Γραμματέας και μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου.

Την Δευτέρα 12 Οκτωβρίου, στο Μέγαρο της Παλαιάς Βουλής, έγινε η παρουσίαση του βιβλίου του Βεροιώτη δικηγόρου - συγγραφέα Γιώργου Λιόλιου, «Σκιές στη Πύλη - Αναπαράσταση του Διωγμού των Εβραίων της Βέροιας». Την παρουσίαση προλόγισε ο Πρόεδρος του Κ.Ι.Σ. Ελλάδος κ. Μωυσής Κωνσταντίνης και μίλησαν για το βιβλίο οι: κ. Θάνος Βερέμης (Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών), Νίκος Μπακουνάκης (Δημοσιογράφος - Επικ. Καθηγητής Παντείου) και ο Γιώργος Λιόλιος (Δικηγόρος - Συγγραφέας).

Την εκδήλωση παρακολούθησαν πλήθος

προσκεκλημένων και μεταξύ αυτών ο Πρόεδρος, ο Γραμματέας και μέλη του Συλλόγου Βεροιώτων. Μετά το πέρας, ο Συγγραφέας αφιέρωσε αντίτυπο του βιβλίου στον Σύλλογό μας. Ο Πρόεδρος και το Διοικητικό Συμβούλιο τον ευχαριστούν βαθύτατα για την εν λόγω προσφορά.

Την Κυριακή 16 Οκτωβρίου 2009 στα Γραφεία του Συλλόγου, συγκεντρώθηκαν τα μέλη του Συλλόγου για να πραγματοποιήσουν έκτακτη Γεν. Συνέλευση που ασχολήθηκε με διαδικαστικά θέματα και αμέσως μετά ακολούθησε διασκέδαση με Βεροιώτικο Τσίπουρο και άφθονους εκλεκτούς Τσιπουρομεζέδες, προσφορά - έκκληση του Διοικητικού Συμβουλίου στα μέλη του. Προσκεκλημένος μας ήταν ο Προϊστάμενος Τουρισμού της Νομαρχίας Ημαθίας κ. Σαηιάγκας Γεώργιος.

Τσίπουρο και μεζέδες ανέβασαν την διάθεση όλων. Αργά το απόγευμα διαλύθηκε η ευχάριστη σύναξη, με την υπόσχεση του Δ. Συμβουλίου ότι θα επαναληφθεί σύντομα κάτι παρόμοιο.

Με την ευκαιρία της συμμετοχής της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης του Ν. Ημαθίας στις εκθέσεις: α) Μαθητικός Τουρισμός - Περιβάλλον και Παιδεία στο Ζάππειο Μέγαρο στις 14-15-16 Οκτωβρίου και β) Χειμερινών Προορισμών στις 19-20-21 στο Μετρό του Συνταγματος, Το Διοικητικό Συμβούλιο και μέλη του Συλλόγου επεσκεφθήσαν και τα δύο περίπτερα.

Ψυχή των εκθέσεων ο προϊστάμενος του Γραφείου Τουρισμού της Νομαρχίας κ. Σαηιάγκας Γεώργιος, ο οποίος μαζί με το άφθονο, εντυπωσιακό, επιλεγμένο και πλούσιο έντυπο υλικό, αποτελούσαν την καλύτερη διαφήμιση του Ν. Ημαθίας στις χιλιάδες των επισκεπτών. Ο Σύλλογος χειροκροτεί την προσπάθεια και απευθύνει τα θερμά συχαρητήρια και το ευχαριστώ του στον κ. Σαηιάγκα για το έντυπο υλικό που παρεχώρησε στον Σύλλογο και στα μέλη του.

Το Σάββατο 31 Οκτωβρίου 2009, είχε προγραμματισθεί να πραγματοποιηθεί Τρισάγιο στον τάφο της μεγάλης ευεργέτιδος του Συλλόγου Αγνής Μαλούτα στο 3ο Νεκροταφείο στην περιοχή Ζωγράφου. Το Διοικητικό Συμβούλιο με επικεφαλής τον Πρόεδρο, που μετέβη στο Νεκροταφείο, βρέθηκε μπροστά σε ένα δυσάρεστο τετελεσμένο γεγονός. Η διεύθυνση του

Νεκροταφείου είχε προβεί στην εκταφή των οστών της Αγνής Μαλούτα. Ο Σύλλογος αγνοούσε μέχρι τότε, πότε, από ποιόν, και με ποιο είδος σύμβασης, είχε παραχωρηθεί ο Οικογενειακός Τάφος στην Οικογένεια Μαλούτα, ώστε να αναλάβει την συνέχιση της σύμβασης. Εν πάση περιπτώσει, το Διοικητικό Συμβούλιο τέλεσε το Τρισάγιο στο οστεοφυλάκιο, όπου είχαν μεταφερθεί τα οστά της Αγνής Μαλούτα.

Στη συνέχεια στην συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου της 2ας Νοεμβρίου και με το Πρακτικό 196/9, πάρθηκε ομόφωνα η απόφαση ο Σύλλογος να αναλάβει την καταβολή του ετησίου ενοικίου για την διατήρηση των οστών της, στο Οστεοφυλάκιο του Νεκροταφείου, και να διαθέτει κάθε χρόνο, την περίοδο των εορτών ένα ποσόν, στην μνήμη της Αγνής Μαλούτα, σε φιλανθρωπικό ίδρυμα της πόλης μας.

Το Σάββατο 3 Νοεμβρίου 2009 ο Πρόεδρος, ο Γραμματέας φίλοι και μέλη του Συλλόγου, παρακολούθησαν στο Θεατρικό Εργαστήριο του Δήμου Χαλανδρίου την παράσταση, «Ο Δικός μας Άνθρωπος», μια κλασική φάρσα διακωμώδησης της εξουσίας του Γ. Πιερίδη, από μια ομάδα νέων ταλαντούχων ηθοποιών. Τα Σκηνικά, την μουσική επιλογή, την Σκηνοθεσία και Διδασκαλία είχε ένας δικός μας άνθρωπος. Το μέλος του Συλλόγου, ο ηθοποιός και σκηνοθέτης Τάσος Ράμσης. Μετά το πέρας της απόλυτα επιτυχημένης παράστασης, δέχθηκαν όλοι οι συντελεστές, τα χειροκροτήματα και τα συχαρητήρια όλων.

Την Κυριακή 8 Νοεμβρίου, ανήμερα των Ταξιαρχών και όπως είχε προγραμματίσει ο Σύλλογος, πραγματοποίησε την κατ' έτος καθιερωμένη αρτοκλασία. Μόνο που φέτος αλλάξαμε περιοχή. Αντί των θρακομακεδόνων πήγαμε στην εκκλησία του Αγ. Ανδρέα στο Λαύριο. Η καταρακτώδης πρωινή βροχή αφ' ενός και αφ' ετέρου ο ακατανόητος αποκλεισμός από πολύ πρωί του Κέντρου των Αθηνών, για τον Μαραθώνιο δρόμο, μας στερήσαν την παρουσία αρκετών μελών μας.

Κατανυκτικός ο εκκλησιασμός, και αμέσως μετά μας προσφέρθηκε καφές, προσφορά του ιερού Ναού, στο Πνευματικό του Κέντρο.

Ακολούθως επισκεφθήκαμε το ορκετολογικό Μουσείο του Λαυρίου. Εκεί τι να πρωτοθαυμάσει κανείς! Ατελείωτη η ομορφιά των πετρωμάτων της Απικής γης.

Μετά το γεύμα σε παραλιακή ταβέρνα με καλοκαιρινή ημέρα πλέον, πήραμε τον καφέ μας στο Σούνιο με θέα τον ναό του Απολλωνα Απέραντη γαλήνη. Γυρίσαμε από την παραλιακή και ενθουσιασμένοι αργά το απόγευμα